

ישרו בערבה מטלה לאלקינו (ישע' ט' נ')

ירחן — בעברית ובאידית

מוקדש לענייני תורה ויהודות

יוצא לאור ע"ז

ועד הרבנים דנווייארך רבתי

חוברת ט' ז'

ב"ה, חיש תשרי' ח'זון, ת"ש.

שנה ר'.

תכן העניינים:

חוברת זו מוקדשת כולה לשאלת הקשרות בשחיטה עופות בניו יארק רבתי

תוכאים בה דבריהם הקדושים של גאנז עולם, גדויל הדור ומדברני דאומתא,
הרבניים הганונים (הן בלשונם הטהור ממש והן חצטקה באידיש ובאנגלית) שליט"א:

רב ר' חיים עוזר מווילנא, האדמו"ר מאנור, הרב ר' אברהם דובער
שפירא מקאוונה, הרב ר' יצחק אייזיק הערצאנ מאראש ישראל, אנדורת
הרבניים דראצאות הברית וקנראט, אונורות הרבניים דפלוין וליטא, האדמו"ר
מליבוואויז, הרב ר' אברהם יעקב הורוויז מפרaabונה (גאליציא), הרב
ר' דוב בעריש מטשעביין (גאליציא), והרב ר' אליעזר זילבער מסינסינטי.

"HAMSILOH"

Published by

RABBINICAL BOARD OF GREATER NEW YORK
229 East Broadway, New York, N. Y.

Vol. 4.

New York, Oct. - Nov., 1939.

No. 9-10.

תנאי החתייה:

לשנה — 2 דולר לhalb שנה — \$1.00

מודעה לאפרושים מאיסורא

מפני המכשולים הנדרלים וההפקורות בקשרות השורות בניו יארק, שהיתה לשדרה הפקר מטש — מבאים בשדר בלבד שום קונטראול מקרוב ומרחוק, מקומות שאין אפשר להביא משם בשדר רק שלשה עד ארבעה ימים אחדי זמן השחיטה — הרבה מהמקומות הם בלבד השנחה; מבאים בשדר מערים שניין בהן רב ושאין שם הסדר הנוהג בתאי מטבחים; מבאים בשדר בלבד הדחה נכונה ונעם ממוקמות שיש עליהם חשד, אין מי שישים עיניו על הבשר המובא, ומ้อม ליום מתרבה ההפקורות בכספיות, ורק אנשים מחוסרי אהידות מרוחיכים מזוהה. ב כדי להביא סדר בקשרות ולמנוע הפקורות החליטה אגודת הרבנים ביחד עם רבני ניו יארק, אחרי אספנות אהדות בישוב הדעת, להנгин את הסדר והתקנות הבאות:

א) בשדר, המוכבא ממוקמות כאמור שאי אפשר להביא משם בשדר כשר תוך שלשה ימים מזמן השחיטה (הינו 72 שעות), אין להשתמש בו בגין יארק, כל הקצבים מתבוקשים להשמע לתקנה זו, אל תשתמשו בבשר ישן.

ב) שני רבנים ישלו אגודה הרבנים ורבני ניו יארק לפרק זמן מזמן את בתיהם המטבחים שכולים לשולח בשדר תוך שלשה ימים מזמן השחיטה, ואשר נמצאים בערים שיש שם רב מובהק ושם תחת השנחתו, ולהזכת אם סדר השחיטה והשנחה שם הוא כמו שאנו מבינים.

ג) לשם זה נתארנו ועדות מכל רבני ניו יארק, בהסכם אגודת הרבנים, שהם ישגיחו על הקשרות אצל הקצבים ובבתי החירות לנפנקים, שלא יבואו לידי מכשולים וטרפות, ויעז למנוע הפקורות ושימוש בשדר מטבחים המוטלים בספק או העורבים על התקנה זו, לא יובא בגין יארק.

ד) וכן חלכנו את ניו יארק, ברוקלין, בראנקס וכו' לנליילים. כל גלויל יהיה תחת ראשות רב יוזה, אשר יחד עם רבני שכיבתו, ישים עין על הקצבים בנוגע לקשרות, וישימו עין על מיני הבשר הנמכרים.

ה) ב כדי שהמשנחים והרבנים המפקחים ידעו איזה בשדר מותר להשתמש ובכדי שלא יהיה זופים, נקבעו סימן בשרות אחד לכל מיני הבשר המובאים בגין יארק מבתי המטבחים שהם בתוך שלשה ימים מזמן השחיטה (הינו 72 שעות מזמן השחיטה), וכן על הבשר של בתיהם המטבחים דניו יארק.

בטוחים אנו שאח"י ימככו בהרבנים, וכל אלה המדרדרים בקשרות יעורו להוציא לפועל את התקנות החשובות האלו שהננו מתקנים בעזה"י לטובת הקשרות ולהרמת קרן יראי ד', ונראה בנהמת ציון וירושלים.

אגודת הרבנים דארצות הארץ וקנדה
בהסכמה רבני ניו יארק רבת

המְסֻלָּה

ישרו בערבה ממלת לאלקינו (ישע' מ' ג')

ירחון — בעברית ובאידית

מוקדש לענייני תורה ויהדות

ויצא לאור ע"י

עד הרבנים דנוו-יורק רבת

חוּבָרָת ט'ז'.

ב"ה, חדש תשרי' ח'ו, ת"ש.

שנה ד'.

שְׁמַעַן וְתָהִנְפְּשָׁכֶם!

חוּבָרָת זו מוקדשת כולה לדבריהם הקדושים של רבותינו שבגולה ובארץ שמויים אנו שותים ובערפּט אנו מתאכּטִים, שהכיעו בכאב לב נידאכּן نفس והתרעין נגד החוטאים בנפשם ועומדים נגד גדר זה שנדרו רבני ניו אירק באיסורם שהכרו ביום ב' כ"ז חשוון תרצ"ה, להיות דין כל עופ השגחתם בעלי השגחה מעוללה ובלי שהוא עליו סימן בשורת מוסכם מטעם ועד הנסיבות הכללי —בדין נכילה וטריפה. כמה לילות נדווי שנה וימים של יגיעת נוף ונפש, כמה عمل וחרופ נפש השקייעו רבני ישראל שבנין יארק בעבודתם לנדור פינה פריזה זו של ההשרות בשחוית העופות ולהסיר פינגול טריפה ונכילה מבתי בני ישראל בעירנו.

אבל כמו בכל דבר שבקדושה השטן גרים, כי נמצאו נרגנים שונים ואנשים שנפשים לבצעם ובחקירה ניאח להו, ועמדו בכל כחוויותם בפני האיסור והתקנה, גרמו לשיבא הדבר לפני ערבותות שונות; ידעו בעצם, כי אך בשל מעיליהם הוזדונים לא היה ספק בידי ועד ההשרות לתקן את הסימן לעוזות ברורה ואל מלוא מלחתם היומית היהת ההשגחה מסתדרת ברואי —יעמדו והטילו פגם על הסימן וההשגחה. ובכל מני עלילות ובלבולים ולוֹלוֹ בכנוך שםם, כבוד התורה וכבוד הרבנות.

אבל ידעו הרבניים את אחירותם לפני המקום ולא זו ממעמדם והזהירו וחזרו והזהירו, אף פנו לנדווי וקדושי הדור שיבאו לעוזתם להאר את עיני אחינו וישימו את לבם לחומר האיסור כי בנפשם הוא.

ויראה נא תקהל את רבותינו אלה המctrפּים על דעת המקום ועל דעת התורה עם רבני ניו אירק בהכרות האיסור, ומעטה כל העובר על האיסור פורץ גדר שנדרו כל בני הגולה והארץ שנמננו אתנו בקיום האיסור בכל תקפו. ולב מי לא יתרע מדברי רשכבה"ג הגאון ר' חיים עיר שליט"א האומר: „בדברים בורורים בבה התורה שאין להתיר בשום אופן את האיסור ושעל השותחים לסר למשמעת הרבניים המאוחדים בוועד ההשרות וכן על סוחרי ומוכרי העופות לקיים את התקנה ולבלוי היוזם ממכשלי הרבים שקהלת רבים תלויה בס". ומפני לא יכול מדברי הרב הראשי לא"י הגראי" שלית"א האומר: „כי הפרוץ גדר הוא חוטא בנפשו ובכלל הקללה שנאמר בהר עיכל אrror אשר לא יקיים את דבריו התורה הזאת —השם ישמרנו! " ומדובר הגאון מקאונא המוסף על הארור בדברים „שכל עופ השגחתם שלא כתקנת הרבניים אמור

באכילה כבשר נבייה וטרייפה והשוו"ב א אשר יעבר בזדון מעברין ל' ושהיותו אסור עד שיעשה תשובה כדת". וכי יכול להעיו לערך על האיסור שכ"ק אדמור"ר שליט"א טנור עומד ונמנה עמו ומუורר את אהב"י בניוירק לעמוד בפרק להשמר טמאלות אסירות ע"י תקנות ועד הנסיבות, וכי יכול לעבור על דברי אגודות הרבניים בפולין ובלייטה המדברים בשם קרוב לאף רבניים המציגים לאיסור ואומרם "שכל העיפות הנשחתים שלא בתקנת ועד הנסיבות הכללי דניו יארק אסורים באכילה כנבילה טרייפה, וגם הכלים שנתבשלו בהם צוריכים שאלת חכם, והשותפים והוחדרים הפורצים גדר לעבור על האיסור החמור והתקנה הנגדלה הם עבריינים גמורים ואבדו חזקת כשרותם ושהיותם אסורה כנבילה וטריפה ואין שם רב אשר יהיה בכחו לבטל האיסור".

וזאי שאין לך אדם מישראל שניצין של יהודות בתוכו הקורא דברים כאלה شيئاם להיכו בשדר עופש שנחת שלא בתקנה. וANO קוראים אתכם, אחיהם יקרים, אל נא תהטא בנפשיכם, אל נא תהטא בזולול הורים ומורים, קומו באיש אחד לעזרת הרבניים בגדר שנדון, עמדו בפרין להתברך בברכה: ברוך אשר יקיים את התורה הזאת. שמעו ותהי נפשכם!

טוֹפֵס ה אַסּוֹר

בעזה"ש.

היות כי רבה החזקה בקרבת העיר נו יארק רבתינו בעניין שהיותה עיפות כדיועז והמכשולים שנשתרשו בהרבה בתמי מטבחים ואטלזין של עופות הנם גדולים ונוראים באיסורי תורה של נבייה וטריפה, ובפרט בעת האחרונה, שנחקר ומתברר כי הפרוץ מרובה על העומד ונתגלו עופרות מרעישות, על ידי רובי הבדיקות והדרישות, עד כמה כשרות של שהיות עיפות לקוי' ופגומה ומוטלת בספק אפור דאוריתא, אויל לנו שכך עלתה בזמיןנו.

והMbpsלה הזאת תחת ידינו, הרבניים גטורי קורתא, העומדים על משמרת הקודש, אשר על פי דת תורהנו הקדושה עליינו ביחד החזקה והמצאה להיות גודרי גדר ועומדים בפרק, להרים מכשול מדרך עמנוא ולהפזרי מאיסורא, ואם גם לעת כזאת אנו מחשים ומצביאנו עון, ר"ל.

לכן אנחנו לידי החלטה שהמקולין והשותפים דפה מהויבים לעומד תחת השגחה מעולה וקבועה, מוסכמת מכלל הרבניים דנו יארק רבתינו, המאותדים בוועד כשרות כללי, וכל עופ שחותם יסומן מבאייכח הרבניים בפלאמבע וכדומה, בתור סימן מובהק של כשרות, לאות ולראוי שנחת בהקשר כדי וכרת, למגע דעת כל אחדינו בני ישראל שבנו יארק רבתינו להזהר מהשש איסורי מאכלות של נבייה וטריפה ולקנות עופות רק מאלו הבאים מן המקולין שיש בהם ההשגהה הנ"ל וסימן כשרות על העוף כנ"ל.

ולכן חננו מפרשימים וمبرיזים, בהורמן מלכא דעלמא ובכח תורהנו הקדשה, בכל תקופה וצעז ובכל חומר הדין, איסור גמור מהיום ולהלאה על כל מין עופ השחות בזוז, אם לא תחמי שהיותו במקולין שתחת השגחה מעולה כנ"ל, ואם לא יהיה על העוף סימן כשרות כנ"ל, פגול הוא ואסור באכילה. וגם הכלים שותבשל בהם עופ כזה צוריכים שאלת חכם.

וכל שוחט שעיוו ח"ז לשוחט שעופות במקולין שאין בהם השגחה והפטמן כשרות הנ"ל (אם לא בשבי חולים, על פי שאלת חכם) אבל בזה חזקת כשרותו וכל שחיטתתו מכאן ולהבא אסורה ברין עבריין.

ובטעותם אנו ששות רב וצורך, יהי' מי שייהי, לא יהין ח"ז להקל ולהורות היתר בזה לחתפלג ולהרים ראש נגד כלל הרכנים דניו יארק רבתיה, להורות כל הראות אסוריין בטליון ומבטליון כפורץ גדר ועלינו יערה רוח הבורא ולכל אחינו בית ישראלי שומר נפשם, השומעים לכל התורה ככל האמור גםם ותבא עליהם ברכת טוב.

קֹול קֹרָא!

צַו אֶלְעָנֵיו יִאֲרַק עָרָדָעַן!

אויף אונזער יעלאיכען קאנזוענשאָן, אַפְגַעַהַאַלְטָעַן די טעג אין אַטְלָאַנְטִיק סִיטִי, וואו אייניגע הוונדערטע רכנים פֿן לאָנד זַיְנָעַן אַנוּזְעַנְד גַעַזְעַן, בַמְעַמְד גַדְלִים מיראָפַר אַרְצַן וְשַׁרְאַל אַדְמָוִירַיְם, אויז אַיְנְשְׁטִימִיג באַשְׁלָאָסְעַן גַעַזְעַרְעַן, מַחְזָק זַיְן דעם "אַיסּוֹר", וואָס אַיְן גַעַלְיִינְגַט גַעַזְעַרְעַן פֿן דעם נַיְאַרְקָעַר רַאַכְנִיאָט, אוֹ קַיְן גַעַשְׁתְּעַנְעַר עַוֹפְטָאָר נַיְט גַעַקְוִיפְט וְוַעֲרַעַן צָוָם עַסְעַן אָן דעם סִימְקִיכְשָׂרוֹת פֿח וְעַדְיַה הַשְׁרוֹתַהַכְלִילַי דַנְיַה יַאֲרַק דַבְתַי.

קיין אַיד טַאָר נַיְט מַזְוָל זַיְן אַינְ דעם אַיסּוֹר, וואָס אַיְן גַעַלְיִינְגַט גַעַזְעַרְעַן ברין הַתּוֹרָה. אָן אַעֲוָפָ אָן אַסְימַן כְשָׁרוֹת וְוי אַיְבָעַן דַעֲרָמָאַנט הַאָט דעם דַיְן פֿן נַבְיָה וְטַרְיפָה אַיְן גַרְיוּתְעַר נַיְאַרְק.

זַיְטַ אַידָעַן וְהַיְרַ נַיְט נַכְהָה וְוַעֲרַעַן בְגַחְלָתָן שֶׁל תְּחַי אָן וְוַעֲרַט נַיְט נַכְשָׁלְוֹת.

מִירַ רַוְפָעַן אַיְזַ אָוִים אַוְיסְצַפְאָלְגַעַן אַיְן יַעֲדַעַר שַׁמְאָדַט, וואָו דַעַר סִימַן כְשָׁרוֹת הַעֲרָת אַיְנְגַעְפָּרַט, זַאֲלָעַן אַידָעַן נַיְט קַוְיָפְעַן אַעֲוָפָ הַנְשָׁחָט אָן אַלְאַמְבָע וְסִימַן כְשָׁרוֹת.

יעַדְעַר אַיְדַי, וואָס אַיְן זַיְן הָאָרֶץ גַלְהָת אִידְישְׁקִיט, דַאֲרַף מַפְרַסְט זַיְן דעם אַיסּוֹר. אַידָעַן! וְוַעֲרַט נַיְט נַכְשָׁל אַיְן נַבְלָוֹת! זַיְיט נַיְט מַטְמָא אַיְיָרָעַ הַיּוֹזָר אָנָה קַרְדָעַר. בְפַרְט אַירְעַן אַיְן נַיְאַרְק, וְוואָו דַעַר אַיסּוֹר אַיְן דַאֲרַט גַעַלְיִינְגַט פֿן אַזָּא גַרְזִיסְעַ צָאָהָל רַבְנִים וְגַדְלִים, אָן וְואָז הַפְּקָרוֹת פֿן נַבְלָוֹת אַיְדַי.

הַיְיָלִיגָע אַידָעַן! תְשֻׁבָה הַעֲלָפְט אַוְיפַאָלְצַן! אַיְזַ אַפְּלוּ וְוַעַן אַיְהָר זַיְט נַכְשָׁל גַעַזְעַרְעַן זַאֲלָט אַירָהָר פֿן יַעֲצָט נַזְהָר זַיְן אַיְן טַרְפָוֹת נַבְלָוֹת. קַוְיָפְט נַיְט עַוְפָות אָן פְלַאַמְבָעָם פֿן וְעַד הַכְשָׁרוֹת הַכְלִילַי (כְשָׁרוֹת אַסְפִּיאַיִישָׁאָן). זַאֲלָעַן אַיְיָרָעַ הַיּוֹזָר זַיְן כָשָׁר מַחְיוֹם, אָן וְוַעֲרַט גַעַכְעַנְשָׁת.

אייר, תְּרַצְ"ט.

בָשָׁם אַגְוָרָת הַרְבָנִים דְאַרְצֹת הַבְּرִית וּקְנָדָא

יִשְׂרָאֵל הַלְוִי רָאֹזְעַנְבָּרְגַן, אַלְיוּזָר זַיְלָבָר, דּוֹבָ אַרְיַי הַכְהָן לְעַזְוּנְטָאָל
חַבְרִי הַנְשִׁיאָוֹת

יְהֹוָדָא לִיבָּן זַעֲצָעָר, מַזְכִיר

שנחוצה ומוסרחה תקנה זו בימינו אלה ובאי-

טريقה, שרבו בעו"ה מרשיעי הברית ופורצוי גדר והזירות רפחה מד ויש לחוש למכתשיים ביזודים ובלא יודעים. בודאי ובודאי היטיבו איפוא מד לעשות רבני ישראל אמריקה בתקנה זו של הפלאמבעס ובהאיסור שהכיריו על העופות הבלתי מוסמנים ודבר גROL עשו בזה, שמננה יסוד וננה להכשרות באמריקה, ועל כבוד הרבנים דשם, עסקנים ואנשי מעשה, להכbir חולים וללבושים עוז להקים תקנה זו בכל תוקף ובלתי לחת לה להבטל ח'ן ובודאי שככל הרבנים הרוצים בקיים הנסיבות יהיו מעיריים לעור על ידם בחזוק התקנה זאת.

והנני נמנה עמם בתקנה גדולה זו ובאישור המור לבלי לטמוד ולבלוי ל垦נות עופות בלתי מוסמנים, כפי הסדר שקבע עד עתה.

והנני פונה בזה אל אחינו הוקרים בארץית, אשר לא יעבורו על התקנה הזאת המונעת מהם מכתשיים גודלים. חיים הנכם ב"ה בארץ החופש, אין מנעה לשמרות הקשרות ועוד מסיעים בזה מטעם הרשות. אשדיכם אשר תוכלו לשמר על חוקי תורתנוrek מבלוי מפריע, ובידכם הדבר תלוי.

והנני ידוע, כי קדושת עם ישראל תלוי בשמרות הקשרות כתוב: ואנשי קודש תהיו לי ובשר טרפה לא תאכלו, וזהי מהיצה המברלת בין ישראל לבין עמיים, כמו כתוב: ואבדיל אתכם מן העמים להיות לך, ובאיין מהיצה זו ח'ן יכול לא לדי טמעה והtabloidות ממש, כאשר כן הורה הנsonian. שמעו נא לגודלי התורה. לא תסרו מדבריהם בכל אשר יורו, ולא תקשיבו לדברי המסתננים המשיעים בידי המכתשיים. חרלו לכם וחיליך לכם לעשות דבר זה.

והנני להגיד לכם דברים ברורים בכח התורה, שאין להתייר בשום אופן את האסור שאסרו הרבנים הנאים וועל השוחטים לסור למשמעת הרבנים המאוחדים בוועד הקשרות וכן על סוחרי ומוכרי העופות לקים את התקנה ולבלוי לפזר את הנדר שנדרו ולבלוי

חאים עוז גראדזנסקי
וילנא

ב"ה, א' י"ד מנ"א תרצ"ט, ווילנא.

הו רכוב הרבנים הנאים ועסוקים הנכבדים ייחידי סגוליה ואנשי מעלה העומדים בראש הנהלת אגודה הרבנים הארץות הברית, ועד הרבנים דנו וארק רבתי ועד הכספיות, ד' עליהם יהוו!
אחרשה"ט!

מכתיכיהם הנכבדים הגיעוני לנכון, בהם יוריינוי ע"ד התקנה שתקנו זה אויה שנים להרביק סימנים ע"י פלאםבעס על העופות הנחותם בכשרות ובינוי יארק רבתי עט הכריזו אסור פומבי על העופות הבלתי מוסמנים ונחותם שלא בהשגה מטעם ועד הCESSOT הפללי, ובזה גדרו הפרשיות המטרופולין שדררו בשדה הקשרות של המטרופולין באמצעות רבוא ריבות תושבי אחינו בני ישראל כי' נו. ועכשו קמו פרוצי נדר, אנשים שנפנסם לנצח בעלי המטולין שבഫירא נחיא להו ורצו לבטל את התקנה הנ' ולפזר את חותמת הקשרות אחריה עבודה מרובה ומס' נ של הרבנים הנאים שליט'א.

הנה בודאי כתורה עשו בתקנתם לאפרושים מאסורה ולמנוע מכילת נבלות וטרפות והנני להודיעם בזה, כי עירנו שהנני ישב בה זה משנת תרמ"ג כבר מצאתי תקנה זו בבית המטבחים על עופות דפה לסמן את העופות הנחותם בכשרות ע"י חותם (פלאמ" בעס) ותקנה זו עומדת בתקפה עד עתה, ובחרם שהוכרזו בביב"ג דפה ביום ו' ניסן העבר נדר המכשילים בטריפות הודש גם כן האסור שלא לנקות עופות בעלי היסמין המיחודים, היינו פלאםבעס, סימן הקשרות. ואם מלפנים במפותתינו, שהפרצות בכשרות היו חזון בלתי נפרץ והמון בית ישראל היו והירם בכל מני זהירות שלא להפיג בבשר טרפה ונבללה, בכ"ז מצאו גודלי ישראל בימים ההם לנחותם לשם משמרת ותקנו לשם השגחה מעלה התקנה של מתנית סימנים מיוחדים בעופות השחותים בכשרות, עכו"ב

שלמכון ירבה ואשרכם יסנא !

זה משנות מספר לבב כל וראי ה' בכל מקום שם היה כואב ווזאב על העזובה הרבה והמצשווים הנוראים שעיר הנדלה לאלקים נויארך רבת עניין הנדול והחדש של שרוט' הבשרא. במשמעות נפשם על קהלה גדרה וחשובה מאר המהוללה בישראל שרבים רבים מהם נכשלו בעזה"ר באיסור החמור של טריפות ונבלות, המתמאים את הגנה ומطمמים את הלב דספו מאיסורה, פמ"ש חז"ל: "אל תקראו וננטמתם בס אלא וננטמתם בס", עד שקמו ב"ה לפני שנים אחרdot אבות בישראל לעמוד בפיז; להרים מஸול מדרך עטם ונאפרושי מאיסורה, הם הם הרבעים הנאוונים דנויארך רבת עניין שיראת ה' בוערת בכלם, וייסרו ועד הקשרות ויתקנו תקנה גדרה וקדשה שעיל עופ שנשחתה בהחשד יושם סימני'כשרות פלאםבע) מטעם הרבעים וראשי ועד הקשרות והבריוו בפומבי בכל חומר הדין אישור חמור על כל מין עופ שלא יהי' עליו סימני'כשרות הנ"ל שפנו הוא ואסור באכילה כבשר נבילה וטריפה. את האיסור החמור הזה אשר וחקו גם בנסות הנוראות של אגדות הרבעים הכלילית והונגה והוחז בכמה קלות חדשות, וכיה הוושם ב"ה ספר בפניו הימים הזדונים ששתפו וברצואן חקי התורה וכיה הורמו ב"ה מכשילים רבים מדרך ה'.

ואולם בעת האחרונה קו ענות עליה באזינו, קו פרץ וצוחה ברחובות נויארך שבני עמו נתחים שם, לא קו ענות גבורה כי אם קו ענות חלואה. חלושים הדת והדעת ההינו לחרים ראש ננד תקנה גדרה זו ולפניהם גדי האיסור החמור הזה. מספר ידוע מבעלין מוקלין ואיטלויים, מקליע עולם מקלם יגיד להם הביאו קרדום למעלה לעשותות פרצחות בחומת הדת, להזכיר שוב את התהו ובחו ששררו בינויכם לפניהם בעניין הקשרות העומד ברומו של עולם הדת, להזכיר שוב את בני ישראל בשער נבילה וטריפה ולשים את תורה הזוכה בהפקה שכל חותם ופושע עושה בה בטוב עניינו.

להיות מממשלי הרבים שקהלת הרבים תלוי בהם.

אףות, כי דבריהם הוצעאים מן הלב יכנסו ללוב ויקימו כתורה לחיות והוירם בקשרות ובחסיגות והגדרים שהם משמרת למשמרת, זאת עשו וחיו !

והנני להורות למע"ב הרבעים הנאוונים שייחיו על השתרדלותם הרבה להעמיד את הקשרות על מכונה והי' ד' עמהם בהזאת חפצם אל הפועל ויראו בנחמה בעיר ד' שמה בمسئלו מוקרים ומכבדם הדורש שלום ואשרם כל הימים.

(המשך החותם)

**היים עוז גראדזענסקי
וילנא**

אברהם מרדכי אלטר גור
ב"ה, יום ה' י"א מנ"א, תרצ"ט, שצאווי

למע"ב הרה"ג הו"ר וחבריו ועד הקשרות בנויארך שליט"א :
מכتب מע"ב לכ"ק מרכז אדמו"ר שליט"א הגיע לאן וכבר פנו במכتب נד"ז נס חבירו הנשיאות של אגדות הרבעים באדרה"ב, והנני מתכבר בזה להודיע נם למע"ב תשובה ב"ק אדמו"ר שליט"א כי ישכים להצטוף בחתי"ק על קול קורא מרבני מדינתנו לערור את אהב"י בנויארך לסייע לעמוד בפיז להשמד ממאכליות אסורת ע"י התקנות של ועד הקשרות.

ברנסי כבוד וברכת של"י,
הכו"ח בפקודת ב"ק אדמו"ר שליט"א
(המשך החותם) פנהם אליו הכהן

아버ם דובער כהנא שפירא
אב"ד זק"ג קאעונגא
טעל. 20446

ב"ה, יום א, י"ד לח' מנ"א, תרצ"ט.
אל מע"ב אחינו הנכבדים ויקרים, ראשי
ומנהלי קהילת החדש וכל עם ה' בעיר נו-
יארך הי'ן,

הרבעניש הגאנונים שליט"א ואין עליו סימן-דכברות אסור באכילה כבשר נבילת וטריפת, והשוו"ב אשר יעבור בזדון מעברינו ל' ושהימטו אסורה עdry ישוב ונחם ויעשה תשובה כד"ת. וכל המתרים וועברום וככל המכסיעים להם באיזה סיוע שייהי הר' המתוקנת ובא לפניכם שלא בספינ' הכואת לעשות אותן" ושומר נפשו ירחך ווינצל.

אחים יקרים!

עת צרה היא ליעקב, צרות רכובות וגורות נזראות המטרו על ראש עמנו בהרכבה מארצאות נזרו, וגם בארצות השקט עננים שחורים עולמים זה ושם על אופקו גיגולים שלתו... עד שתנקים בנו, "בצ'יך ומצואך כל הדברים האלה" ורבו מאחינו ההם נתנו לך וקיים בעצם, "ושבת עד ח' אלקיך". בעת צרה ופקיידה בזאת, בעת שהרב חדרה ומורתה מונחת על צואר האומה השותחת רם ומperfרת בין חיים ומות, בעת שנטנו עליה ביחוד שלא לך בקרי ולשוב לה' וטורתנו ושב ווחמןנו, בעת שדרושה לנו ביחיד אחודות ואחדות ושורות מלודדות נגד האויב — בעת כזאת אתם מרים לכם, אחים יקרים להרבות פרצחים בחומת חרט, להביא עצים ואש לְקָנָנו להבעיר תבערת המהLOWת ולחלל שם שמיים ונושאי דגל הדת. שימו נא זאת, אחים, אל לבכם, המנוו מהנתןאל במאכילות אסורים, הסירו מביניכם אליל'י המהLOWת ותנו כבוד לתורה, ושב ח' את שבותנו ורחמננו וקצתנו בכל העמים אשר הפיצו שמה ויшиб שופטינו כבראונה ויועציינו בבחלה במחרה בימינו. Amen.

הכ"ד אחיכם הכאב ודואן לשבר בת עמי ועל פרצחות הדת שדורך בהם שעליים הלכו, המקוה לחתבה ומצפה לישועה ונוטה אליכם בנהר שלו' וברכה.

(תקום החותם)

אברהם דובער בהנא שפירא
אבד"ק קאונא.

לשטעה דעה כזאת אסור לנו לעמוד מרוחק ולהחות וחובה קדושה רובצת עליינו לפנות אליכם אחים יקרים, בקרואה גדוֹלה: על דעת המקומן ועל דעת התורה ח' הנהן מctrפחים להרבעניש הגאנונים דנויארך שליט"א מוחזקים ומאצימים בכל תוקף ועוז את האיסור החמור, שכל עוף שנשחט שלא בחשגה המתוקנת ובא לפניכם שלא בספינ' הכואות שמטעם הרבעניש הגאנונים שליט"א אסור בכשר טריפה ונבילת.

הרבעניש הגאנונים דנויארך שליט"א תקנה גדוֹלה תקנו כאן ויש כה ביד חכמים נושא דגל הדת וזוו חוכתם לה' ולעומם לעמוד בדרך שנאמר ולנדור גדר ודבריהם כדין תורה בימיים ההם... לא "ואל השופט אישר יהי" בימיים ימין ושמאל/", תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל/, וכל הנזהר לנפשו ישמר מלעbor ח' על דבריהם "ופורץ גדר ישכנו נחש", לטotta דרבנן דליות לה סמא, כמו שאמרו ז"ל "והו זהיר בנחלתן שלא תוכה, שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עפיצה עקרב ולהיותן לחישת שף", ח' ישרמכם.

דבריו הרבעניש הגאנונים דנויארך שליט"א יסודתם בהררי קדרש ואיסורם — ומעתה גם איסורנו — מוסד איתן בחקי התורה. כל היודע ומכיר את המצב המעציב והעוזב אצלם בעניין הכואות, את השאון והבלבול המנסרים בעיר נויארכ ההוראה בסיר נפוח פושי ההשגה, הקברת וההפליה בסיר נפוח זה; כל היודע ומכיר שרבות רבות מן הידים העוסקות בהכנת הבשר ומכורתו זו של אנשים שאין להם חזקתי-כשרות ונאמנות — כל היודע ומכיר זאת יודע ברור שישם עוף אינו יוצא אצלם מחזקת איסור של אין זוכה עד שיוודע לך שנשחט כהלה מעולה ובא אותן ע"ז סימני-הכשרות מטעם הרבעניש הגאנונים שליט"א. למעליה מוה: השו"ב (ובכן בעל המקளין) המחייב לעבור בזדון ויד רמה עם שהיטתו (מכירתו) נופה על האיסור החמור אין ליתן לו בשום אופן תורה נאמנות כל. ובכן הדבר מהו שכל עוף שנשחט שלא כתקנת

אגודת הרבניים בפולין

ווארשה, טווארדא, 7, טל. 206-07.
פ. ק. א. 4.687.

ב"ה, יום ב', ראה, כ"ב מנ"א. תרצ"ט

כל קורא

לאחינו בני ישראל היקרים יהיו, תושבי
העיר ניו-יארק רבתי
שמעו אלינו וישמעו אליכם ה'!

הנה הרבניים הנאונים שליט"א גדויל
מדינתכם הודיעו לאנודת הרבניים בפולין
ירדעה מכאיבתה ומרגונתה, איך שיש בינם
תרבות אנשים חטאים בנפשותם, אשר לדבון
לב כל חור על דבר ה' מזוללים ואינם משנחים
על התקנה הנדולה שנטקנה בעידכם על ידו
הרבניים נטוורי קרא האוחדים בקשר של
צדיקים בועדר הנסיבות הכללי ניו-יארק רבתי,
לאכול רק עופות באלו אשר יש להם סימן
בשרות מהווער הנ"ל לאות ולרא"י שניחטו
בחבר נמור בדת ובדין.

ונדויל מдинתכם בקשו מאנודת הרבניים
בפולין להסכים על האיסור אכילה שנכרז על
ידי הרה"ג המובהקים דמידינתכם על כל עופ
שחוט בניו-יארק שלא יהיה לו סימן בשורת
כג"ל. — וה גם שדברי חכמי התורה
diminatcem איןם צריכים חייזוק וכדאים הם
لتakin תקנות ולנדור נדרים עפ"י התוה"ק כפי
דעת תורהם הרחבה והעומקה והפרש
מבריהם בפורש מן התורה, בכל זאת בנאו
בזה עפ"י דרישתם כי הודה ועוד לפרק
לאפרוש מאיסורה ולמנגד מלטה בשם קרוב
לאלו רבנים וידינים שליט"א כ"י היושבים
על מדין במדינת פולין המאוחדת ואנו
מצטרפים בזה בציורפה לדרבנן לאיסור החמור
הנ"ל בעיר ניו-יארק, שכל העופות הנשחתים
אשר אין להם סימן בשורת מועד השרות
הכללי ניו-יארק רבתי אסורים הם באכילה
כنبילה וטريقה וגם הכלים שיתבשל בהם
עוף כוה צריכים שאלה חכם. והשותחים
והסתחררים עוז בנטשם החוטאת לעבור על
האיסור החמור והתקנה הנדולה הנ"ל והם

יצחק אייזיק הליי הרצוג
הרב הראשי לארץ ישראל
החותפה"ק ירושלים ת"ו

ב"ה, ט"ז מנ"א, תרצ"ט.

לאחינו היקרים בעיר ואם בישראל ניו-יארק
רבתי הי"ז

אחינו, עצמנו וברנו, שמענו וישמע
אליכם אלקים!

נדחתתי לשמעו כי נפרצו פרצות בתקנה
הגROLה שנפתחה בעירכם לסמן בSYMNS בשורת
כבוד כל עופ הנשחת כדת, בחותם שנפתחה
ב הסכמת הרבניים ועד השרות דנו-יארק רבתין.
הנני פורא אליכם מהר ה' מירושלים לך
כ איש אחד לחזק ולכער את התקנה הנדולה
הזאת שהיא גדר גדויל למונע מהפקרות בעניין
השרות שהוא מיסדי היסודות של הדת
חדשנו, והנני מצטרף בזה עם הרבניים הנאונים
חברי ועד השרות דנו-יארק רבתין ומסכימים אל
האיסור החמור שהוכרזו מהם ביום ב' כ"ז
מרחxon תרצ"ה ככל הכתוב ומפורש בכרזון
זהו.

חלילה! חילילה! לשום אדם מישראל
לולול באיסור חמור זה וכל מי שייפרוי את
הנדר הנדול הזה חוץ ממה שהוא חוטא בנפשו
יהי" בכל מכשולי הרבניים ובכל קללה
שנאמרה בהדר עיבל "ארור אשר לא ישים את
דברי התורה הזאת וגנו".

תקותי חזקה כי מהווים ולהאה תשימו לב
לנדר את הפרצות וכל אלה שעברו על האיסור
הנ"ל ישבו מעתה להחזק במעוז התקנה
הגדולה והקדושה הזאת ויקוים בהם ברוד
אשר ישים את דברי התורה הזאת.

והבוחר בתורה, בישראל עמו ובציוון הר
סדרו יגן עליכם מכל ציד ואויב ויברככם מציון
ותזכו לדורות בטוב ירושלים.
אהיכם הדורש שלומכם וטובכם ומעיתך
בערכם כל הימים,
 יצחק אייזיק הליי הרצוג
(מקוט הזוטה)

על בעלו-פרדanza הילו שפעלו בנסיבותם להרים תקנה גודלה שנעשה למינדר מילתא לתקנת הבשורת שהיא אחד מוחדר מעקריו הרת, — וככל מי שהופקר אצלו יכולות נכילות וטרופות שאצטלא זו הולמתו אשר יחי' בכוחו לבטל ח"ו האיסור החמור הזה.

לכן חוסן נא אחינו על נפשותיכם ולא תטמאו בכל אלה ובכתובים אנו ששארית ישראל בעיר ניריאך רבתי לא יעשן עליהומי שיש בלבכו אך זיק של וראת השם ישמע מכאן ולהבא בסוף הוריהם ומוריהם ויזהר שלא להתגאל חילתה באכילה העופות בלי סימן בשירותם אסורים לנו"ט ובזכות זה יתרברכו למען הברכות בכל הברכות האמורות בתורה לכל אשר יקיים דברי התורה הזאת, עצירתה היבאים לראי' על החתום, המוצפים לישועת ישראל בכל ארמות פזריהם.

(מקום החותמים) אגדות הרבניים בפולין
הו עדר ה פוען הנשייא: מנחם מענדיל אלטער, אבדק"ק אלישע;
סנדי-הנשייא: יצחק מאיר ברמ"א קאנא;
חבר לווער הרבניים דק"ק ואראשא רבתי;
סגן הנשייא: שלמה דוד כהנא;
חבר לווער הרבניים דק"ק ואראשא רבתי;
הטוכיר: רואבן יהודא ניעעלם;
אבדק"ק נאoidווארה

(מקום החותם)

שלמה הלוי פיינזילבר
אב"דDKD, יושב-ראש אוניה"ר בליטא

בשם האדרמו"ר מלובאוויטש שליט"א

ב"ה

ביום י"ד אלול העבר, כשובתי לחיות אצל ב"ק האדרמו"ר שליט"א מלובאוויטש באטוואצק אמר לי בתחום הדבורים בעניינים שונים כדברים האלה:

שולח אני מכתב לרבניים בניו-ייראק בסגנו
זה, וזה ה' לשון קדרו כפי שאני זוכר:
הנני פונה לכל אנ"ש ולכל היהודים בניו-
יארכ רבתי לשמעו ליקול הרבניים שהתחדרו

מרכז אגדות הרבניים בליטובה

ב"ה פאונאס يوم ה' לח' אלול, תרצ"ט
ביבור הרבניים הנאונים שליט"א המאוחדים
בצדיחשרות בניו-ייראק רבתי, אמריקה
ידידינו אהובים!
את קולכם היוצא עמוקKi הלב, מלך כואב,
שמענו ולמשמעו הלא דאבה נפשינו על
התקנה הנדרלה שתתקנתם, — שכל עוף שאין
על' סימן שנשחת תחת השנחה ועדיחשרות
אסור לאותה לבניה וטריפה, — ובאו בה
פריצים וחללאה, אלו השוחטים ובעל' המפלין
שחתאו ומחטייהם את הרבים ומכתליים אותם
בנבילות וטריפות, — והננו תהמים ומשותמים

כלל, א"כ מעיקר הדין כל ומן שלא נתרבר החכר העופ אסור מן דין תורתנו הקדושה לאכלת, בפרט בעיר גדרה אשר רובם חסודים ח"ו וויכלו להכחיש למכור באיסור להנאה שכר השחיטה, והשוו"ב בעצם במקום בו אין לסמן אם הם ראוים לות כידוע. ע"כ הנני בזה באחרת תורה"ק לאחינו בני ישראל אשר ויק' יראת ד' נוגע בכלכם ועוד לא נכבה שביב תורה"ק מלוח لكم לא יטמעו לך הרוצחים להריהם מדה תורה"ק להכשilm ח"ו באיסוריין וידעו אשר אך קלות הרעת וניצחון נורב להפרשים מקדשות ישראל המורשה לנו מאבותינו ולטמאתם בס אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמתם וזה גורם ח"ו לעkor כל שורש קדושת ישראל ע"י מכשול באכילת איסוריין. חזקו ואמצאו לשמור דת קדשינו כאשר ירושה לנו מאבותינו הקדושים, לשמעו בכל הרבנים הנאוניים שתקנו תקנות לקיים דין תורה"ק, וכבר נעשה כן בעיר לבוב שישב משניהם במקולין לחחותם כל עופ שיצא מתחתי ידי השוחט למקולין בחתימה להניר בשרו. אפקה אשר אהב"י ישימו דבריו על לוח لكم ובוכחות זה ירחק ד' על עמו להצילם מכל פגע ונוכה בקרוב לישועת ד' בישועה כללית לשם בקהל מבשר לנפשם ונפש דו"ש ח'.

(מקום ההזות)

abricham יעקב הלווי הזרויין
אבד"ק הנ"ז

דוב בעריש זוזידענעפעלד

אבד"ק טשבין והגיל

ב"ה, טשבין יצ"ו, ז' מנ"א תרצ"ט לפ"ק
לכבוד אחינו בני היקרים והנכדים יקריו
ערך נוטרי דת תורה"ק בנעוייאך ובארצאות
הברית וקנדיה הי"ו

.

אחרי דרישת שלו, וברכה.
הנני בזה לעורר את רגשי לביבם בדבר הניגע
לחיזוק דת תורה"ק, ואמנם אין דרכי וטבאי
להشمיע דבריו למרחוק בידיע שת"ל לא אלמן
ישראל ונמצאים שם גאנונים ונדרלים מובהקים
העומדים לנו וلتפארת ישראל גודרי גדר, עב"ז

יחדיו לעשות תקנות ולתקן הפרצה השוררת בעיר ניו-יארק בהכרות של עופות שחוטים, והנני מבקש לכל אנ"ש ולכל היהודים דנייר ארך לבלי לפרט גדר ולסייע בידי הרבנים העומדים בפרץ לשמר הכרשות ע"פ התקנות שמצויאו להזוז.

נאום הרב ישראל דושייקאבסאן.
(אשר תיכת פרצה חמלחה בודאי נאבד המכטב בדרך ולא בא לדיננו).

abricham יעקב הלווי הזרויין

אבד"ק פראבונא

ב"ה يوم ב' פ' ואתחנן תרצ"ט
לכבוד יודידי האלפים הרבנים הנאוניים
המפרנסים המבויחים ראשי עדת ד'
גודרי גדר ועומרי בפרץ לשמור כרם ד'
צבאות בעיר ניו יארק, ד' עליהם יה'.

מכתבם בראשי אש שלחבת תורה"ק לעמור על שמרת הכרשות לנכון הניעו הימים לירדי וראייתי גדר וריוותם לשמו עם ד' בל ישלו ח"ו באיסוריין ללא הודיע ואשםו. וע"ז עשו תקנה בל יקנה שום ארם מישראל עופ מהמקולין עד שלא יה' חתום בפלאמבו מהרבנים המאוחדים בודע הכרשות ע"י בא כחם בהשנתה ראשיו והודר הרבנים העומדים על המשמר להשנich בכל תקופה על כשרות השחיטה וכוץצא, יה' לי לנחת. אבל מאור נשחותמי על המראה שראיתו אשר יצאו לנדגד קלוי הדעת להרים ח"ו חומר המבצר משמרות דת קדשינו ולהכשיל ח"ו אלפים מישראל במרק פינגולים דרבבות וטריפות. אויל לנו שכך עלתה בימינו לעמור לחהכמר כי מעיקר דין תורה"ק רק תקנה להחמיר בעניין זה, אשר לא נתkan אשר כל ומון שלא נתרבר בשות שחייבת העות הוא בחזקת איסור, דשחיטה לאו סימן הוא, במובואר ביוד"ס סי' קו"ח, עד שתיבכר שנשחט בהכשר ע"י שו"ב בקי, והוא דרוב מצוין אצל שחיטת מומחיין הן דוקא בידענו שנשחט ע"י ישראל המוחזק בכרשות, אמרו, דמסתמא בשמצוי לשחיטה הוא מומחה אבל בסתמא חיישי' שמא נשחט ע"י חשור שאין לו נאמנות

חאיסור הנעשה על פי תורתנו הקדושה, ושהוברו מטעם רבני העיר והמדרינה, שנאסרו העופות הנשחתים מבלי נטמן בסימני ועד חישורת הכלבי דניו יארך רבתיה, האיסור אישר צטרפו אליו גאנז הדר מארך ישראל ומרינזות חד"ג, בראשם הגאנן האדר'יך שרד תורה, הבן ייחיד שבדור, אדר'יך ד' חיים עוזר שליט"א מווילנגן, ואתו הגאנן האדר'יך מגוור — הגאנן אבר'יך ד' דקאנונא — הגאנן מהדר'יך הרץ גנטיזלרים ואתם יותר מלך רבני ישראל מפלוין, ליטא וכמה ארצות. את כלכם אצטרח החריז האיסור שהוטל על השוחטים אשר ישחטו וווציאו מת' עופ שחות בלאי מסונן כנ"ל. כי יאסרו בזה השובי"ם שיעברו מהוים על הדין והתקנה הנ"ל גם בתיהם המוקלן של עיזות, והאיסור על המוכרים בעל הקונים עופות כאלו.

האיסור נתחזק עתה מגדולי הרבנים שי אונדמת הרבנים יחד עם גאנז הדר הנ"ל. אתם אצטרח להשמי קולי בחירות ופרוסם חאיסור הנ"ל. ואחנן ואבש לפנינו ימי הדין והרחמים הממשמשין ובאים, — אנא אחוי השובי"ם, אנא כל איש ירא וחדר, בל תטמא את נפשם ובב' תהיו עבריינים, כי בדור מאכלי טרפות יהיו כל העובר על האיסור הנ"ל, וכזון ממורה יחשב כל רב ומורה אשר ייזון להכשיר ואשר יקבל השגחה על בית מקולין ועל שוחט שישחט ננד דעת גאנז ישראל רבותיהם של כל בית ישראל שבא"י ושבחו"ל אישר מפיהם אנו חיים. כמוחרים יהו וכחוטאים ומחייבים את הדרבים יחשבו. אין רשות לשום רב מורה ודין להכשיר איסור כות. והנני נמנה בין האוסרים מצער הרין ולמנדר מילתא. אנא שוחתי עופות כל תרען לחמנתו עם אנשי רשות ובב' תהיו סרבנים לגאנז ישראל. ובזכות אשר השמעון תוכו לשינה טובה כתכיבו ותחתמו לאלהר' לחט"א.

אליעזר זילבר

הרבי לאנה"ק סינסינטי

חבר נשיאות אונדמת הרבנים וארכזות הבו"ק בהרחה"ג ר' בינס צמח ז"ל.

בעת אטאפק לא אוכל לקול השמעה המעציבת אשר למדות האיסור החמור שזورو ותקנו למונדת מילתא הרבנים הנאים ומובחים דאנודת הרבנים וראיישי ועד הכספיות לסמן בסימן כשרונות קבוע כל עופ הנשחט כדת בחותם שנטקה ביחסות הרבנים הנ"ל וכל עופה שאין לו סימן הנ"ל פינגול הוא לא וריצה, נמצאים לדאבן לבנו אנשים כללו החתאים בנבשותם שברצונם לעקוור דת תורה"ק ולהחטיא את הרבנים ויצאו בעזות ובהזופת ללחום נגד הרבנים הנאים ולהרים החומה הקדושה שבנון הנאים בכח תורה"ק.

ואמנם נגד המהרים הללו לא אשימים דבריו כי בן דרכם של המחריבים הללו ליתן בו לבל דבר שבקדושה, אולי אליכם אישים מזורע ישראל יראי ד' אדרים קולי מروع תחרישין ולא תחשו לעלבון התורה להסידר המכישל, ועליכם לצאת לעזרת ד' בגבורים ואיש את רעהו יעוזו להפער עצת המהרים והמשיחיתם כולם ישראל ולעוזר בכה אש דת תורה"ק שימוש אישים מזורע ישראל לא ייגל נפשו במאכליות טרייפות נגניות ולא יבוא לתוך ביתו שום עוף הנשחט ישאל בדת ע"פ התקנת הנאים הנ"ל ובצד השווי"ת חfine ד' בירכם לשער ולנרש המפשחת הלו שבחוץ ומטרתם רק לפגנ' ולטמא נפשות ישראל הקדושים.

ואתם ראשין בנ"י כתבו ירכם לד' חזון ואמצו להעמידה הדרת על תילה וד' יהי' עמכם והפץ ד' בירכם יצליה ונזכה בנהמות ציון וירושלם.

ידרכם דו"ש וטובתכם,

דוב בעריש ווידעןפעלד

אב"ק הנ"ל

אליעזר זילבר

הרבי לאנה"ק פה סינסינטי, א.

ב"ה א' לסדר "הערתי בהם ישראל ינצה" לפ"ק
חביבי הרבנים הנאים החונים בנו
יאראך רבתיה ולכל בני ישראל בתורה"ט
אחוי ווירידי:

מרחוק אשמייע קולי, למנות אתכם לדבר
מצוה, עמכם אצטרח ואתאحد להכריין ולפרנס

אונזערע גדוּלי הדור — וועגען דער הארכקייט פונַּגְּס אִיסּוֹר!

מיר דורךן אין דיעוזר העפט די בריף, וואס עס זייןען ערחלטען געווארען פון די גראסטע גאנזים און צדיקים פון אונזער דור, און פון די גראסטע רבנן יש קערפערשאפעטען פון אונזער וועלט. אין די בריף ווערטן ארכיסגעזאנט זיינער דעה, וואס איז די דעה פון אונזער הייליגער תורה, איבער דער הארכקייט פון'ס איסור, וואס איז איסנערבען געווארען דרבנן פון נויאך אויה עופות, וואס זייןען געשחטן? אהן השנאה מעולה און דרבנן' ראנזיגאט פון זיינען עשות, וואס זייןען געשחטן?

און זאלען די, וואס האבען געצוייפעלט איז דעם חומר פון דעם איסור, אדרער געמיינט, איז מען קען דעם איסור מבטל זיין אדרער מתייר זיין, און האבען מותה וויליגן מזוליג געווען דעם איסור, געליגט שטרויכלען איז דער דרכפיהרונג פון'ס איסור, און האבען ואנאר געפערפעט געגען איהם — זאלען די אלע לעזען די מורה/דינע ווערטער פון אונזערע גדוּלים, און אויב בי זי איז ניט פארלאשען געווארען חוּש דער אידישער פונק, וועלען געוויס הרטה האבען אויה ויערט פאלשע פון זייןען און מעשים.

זאלען זייד ערknידיגען פון די הייליג ווערטער פון רבן של כל בני הגללה הרב ר', חיים עוזר שליט", איז נאך מיט 57 יהא אחר איז איז דער שטאטט פון צדיקים און גאנזים, און ווילנא, איסנערופען געווארען איז איז איז דער רבן פון גוד שליט", איז ערנש איז זאלען זיינען איז די בריף, איז הגאון ר', חיים עוזר, דער רבן פון גוד שליט", איז דער רב פון גאנץ ארץ ישראל, דער קאונדר גאנן, די אגדות הרבנים פון ליטא, די אגדות הרבנים פון פולין, וועלכע צעהלט בי טווענד רבנים, איז אט די אלע זייןען זייד מצפה צו די רבנים פון נויאך און באשטעטיגען ווירער די פאסטקייט איז הארכקייט פון דעם איסור, וועלכען נאך זיינער ריד קש קיינער איז דער וועלט ניט מבטל אדען מתייר זיין, און דער וואס איז עבור אויה איהם הייסט עבורי איז פרוץ גדר און איז איז כלל פון דעם ארד אשר לא יקים את התורה, נ' זאל אונז היטען!

קײַן צויפעל איז די ווערטער, וואס זייןען אדים פון טיעפעניש פון די הערצער בון אונזער גדוּלע געווען און צדיקים, וועלען דעם געהרגיגען אפקלאנגן האבען צוישען דער אידישער באפעקלערונג פון נויאך.

און מיר דופען אייך, טיעער בידער, איז דער טרוועריגער צייט, ווען במעט די גראסטע פאסטונג פון אידישקיות איז דער וועלט — איז אונזער קהילה, לאםיך זיך פארדי איניגען איז דער חשב/דינער שעה, אדים אונזער תורה, איז צוואמען זיך געמען צו אויפֿ שטעלען די תקנה וועלכע וועט פארהיגטען פון צו בדעלען חוּש אינע פון די הייליגנטשטייסדורות פון דער תורה. ווער עס איז פאָר נ' איז זיין תורה, קומט צו אונז!

הייס עוזר גראדוונסקי

ב"ה א', י"ד מנ"א תרצ"ט.
וואילנא

און איז גרייטער נויאך איז איסנערופען גען
ווארען א איסור אויה עופות אן סימנים און
זייןען געשחטן אן דער השנאה פון ווער הבשרות
הבללי, כרי דורך דעם צו פארהינדרען די
הפרקות וואס האט געהדרשט איז דעם פעלד
פון בערות, פון די צענרגיגע און צענרגיגע טוּר
זונדע פון דער אידישער באפעקלערונג פון דער
זעלט-שטאטרט נויאך. און איצט זייןען אן-

אייחר לאזט מיר וויסען וועגען דער תקנה
וואס אייחר האט מתקין געווען מיט איניגע ואה
רען צוריך, איז עופות זאלען האבען א פלאמבע
פאר א סימן, איז זייןען געשחטן בש, און

מען זאל ניט פאָרְקוֹויפָעָן און ניט קוֹויפָעָן קִיִּין
געַ עוֹפָות אָן סִימְנִים, לוֹיטֵן אַרְדְּנוֹגָג וּוּי
איַהֲרַ האָט אַיִינְגְּעַשְׁטָעלְט, אָן אַיךְ וּוּנְדָע
זֶיךְ צֹ אַיךְ, טִיעַרְעַ בְּרִידְעַרְ פָּונְ דִּי פָּאָרְ
איַיִינְגְּטָעַ שְׁטָאַטְעַן, איַהֲרַ זָאלְטָ נִיטָּ עַזְבָּר
זַיְינְ אַוְיפָּ דָעַרְ תְּקָנָה. איַהֲרַ לְעַבְטָ אַיןְ אַפְּרִידְ
ערְ אָנְדָר, קוֹיְנְעַרְ שְׁטָעַטְ אַיךְ נִיטָּ צֹ הוּטְעַן
בְּשִׂרְוֹתָ, אַדְּרָבָה, דִּי רַעְנְיוֹרְגָּןְ הַעַלְפָטְ אַיךְ נָאָהָן,
וּאוֹלוֹ אָהָן צֹ אַיךְ אָהָן צֹ אַהֲרַ קָעַנְטָ הַיְתָעָןְ דִּי
הַיְלָעָןְ תְּוָהָה אָן יְשָׁטְעַרְגָּנְעַןְ, אָן נָאָרְ אַיִּיךְ
עַזְוּנְדָעַטְ וּזְיךְ עַסְ, הַעַדְזִיזְעַ אָן פָּאָלְנָטְ דִּי
נְדוּלָּיְ תְּוָהָה, קָעַרְטָ זְיךְ נִיטָּ אָפְּ פָּונְ זְוִיעַרְעַ
רִידְ! הַעַרְטָ נִיטָּ דִּי רִיְידְ פָּונְ דִּי וּוּסְמָסְ הַעַלְפָטְ
מְכַשְּׁלִיםְ! גַּעַתְ אַוְוקְ פָּונְ זְוִיְ, אָן חַלְהָה
איַהֲרַ זָאלְטָ זֹוּ פָּאָלְגָעַןְ.

אָן אַיךְ זֹאנְ אַיךְ קְלָאָרְעַ רִירְ, מִיטֵּןְ כָּה
פָּונְ דָעַרְ תְּוָהָה, אָן מָעַןְ קָעַןְ בְּשִׂמְ אָפְּנָןְ נִיטְ
מַחְרַטְ מְאָכְעַןְ דָעַםְ אַיסְוָהָ, וּוּסְמָסְ דִּי רַבְנִיםְ
חַאָבָעַןְ גַּעַעַסְפָּטְ. אָן דִּי שְׁוֹהָתִיםְ מְזֻעָןְ
אַיִּסְפָּאָלְגָעַןְ דָעַםְ פָּאָרְאיִינְגְּטָעַןְ רַאְבִּינְגְּטָ
פָּונְ דָעַםְ זְיךְ הַבְּשָׁרוֹתָ, וּוּאַיךְ דִּי הַעַנְדְּלָעָרְ
אַיִּןְ פָּאָרְקוֹויפָעָרְ פָּונְ דִּי עוֹפָותְ מְזֻעָןְ מְקִיְמָ
זַיְינְ דִּי תְּקָנָה אָן נִיטְ בְּרַעְכָעַןְ דָעַםְ צְוִיםְ וּוּסְמָ
אַיִּזְ פָּאָרְצִוְמָטְ גַּעַוְעָרְעָןְ אָן נִיטְ בְּרַעְגָעַןְ דִּי
מְאָסָעַןְ צֹ אַשְׁטוּרְוִיכְלָגְגָןְ, וּוּילְ דִּי קְלָהָהְ פָּונְ
דָעַרְ מְאָסָעַ אַיִּיןְ אַגְּנָהָאָגָנָעַןְ אָן אַיךְ.

אַיךְ הָאָרְצָעָןְ, וּוּלְעַלְעַןְ אַרְינְדְּרָנְגָעַןְ אָן אַיִּיךְ
עַדְ הַעַרְצָעָרְ אָן אַהֲרַ וּוּטְ מְקִיְמָ זַיְינְ דָעַםְ
דִּיְ פָּונְ דָעַרְ תְּוָהָה. טְהָתְ אַזְוִי אָן אַהֲרַ וּוּטְ
אַגְּנָגְ לְעַבְעָןְ.

אָן אַיךְ דָאָנְקָ דִּי רַבְנִיםְ פָּאָרְ זְוִיעַרְ גְּרוּסְעַרְ
מִיהָ, צֹ אַוּוּקְשְׁטָעַלְעַןְ דִּי כְּשָׂרוֹתְ אַוְיפָּ אָפְּ
טָעַןְ בְּאָדָעָןְ דָוְךְ זְוִיעַרְ תְּקָנָה, אָן צֹ אַיךְ
הַעַלְפָעָןְ אַוְסְצְוֹפְהָרָעָןְ אַיִּיעַרְ וּוּאָגָשְ, אָן אַהֲרַ
זָאלְטָ וּהָןְ דִּי נְחָמָהְ פָּונְ דָעַרְ גְּעַלְיכָרְלָאָנְדָרְ,
וּוּסְמָ וּוּינְשָׁטְ אַיךְ,

חיִים עֹזֶר גְּרָאַדְזָעַנְפָּקִי

וּוּלְנָא

(שְׁטָעַמְפָעָן)

גַּעַשְׁטָאַנְעָןְ בְּרַעְבָּרְ, וּוּסְמָהָבָעָןְ אַיִּיןְ זְינְעָןְ נָאָרְ
זְוִיעַדְ אַיִּגְעַנְעָןְ נָוְצָעָןְ אָוֹןְ לְעַכְצָעָןְ נָאָרְ דָעַםְ
הַפְּקָרְ-צְוִישְׁטָאָנְדָ, אָוֹןְ וּוּלְעַןְ מְבָטְלָ מְאָכָעָןְ דִּי
דְּרַעְמָאַנְטָעָןְ תְּקָנָה, אָוֹןְ צְוָרְבָעָןְ דִּי פָּעַסְטָוָןְ
פָּונְ כְּשָׂדָותְ, וּוּסְמָ אַיִּזְ גַּעַבְוִיעַטְ גַּעַוְאָרְעָןְ נָאָרְ
פִּיעַלְעָ מִיהָ אָוֹןְ מְסִורָתְ נְפִישָׁ פָּונְ דִּי רַבְנִיםְ
הַגְּאָנוּםְ שְׁלִיטְ"אָ.

גַּעַוּוּסְמָהָטְ אַהֲרַ נְעַטְאָןְ וּוּדְעַרְ דִּיְתָוָהָ
מִיטְ אַיִּיעַרְ תְּקָנָה, צֹ פָּאָרְהִיטָעָןְ פָּונְ אַזְיִסְוָרָ,
אָוֹןְ צֹ פָּאָרְמִירִיעָןְ פָּונְ טְרִיפָותְ וּנְבִיאָוֹתְ. אָוֹןְ
אַיךְ בִּיןְ אַיךְ מְוּדְיִיעָ, אָוֹןְ דָעַרְ שְׁטָאָדָטְ
(וּוּלְנָאָ) וּוּאֹו אַיךְ זְיַזְוִיןְ פָּונְ יְאָהָדְתָרְמָ"גָ,
חַאֲבָ אַיךְ גַּעַפְ�נוּעָןְ אַזְאָתְ תְּקָנָה, צֹ צְיִיבָעָנְעָןְ
עוֹפְּ וּוּסְמָ אַיִּזְ גַּעַשְׁתָּמָתְ' בְּהַכְּשָׁרָהְ דָוְךְ אַפְּלָאָמָרְ
בְּעַ". אָוֹןְ אַיִּיןְ דָעַםְ חַרְםְ וּוּסְמָ אַיִּזְ אַוְסְמָנְגְּרוּבָעָןְ
גַּעַוְאָרְעָןְ דָעַםְ עַבְדְ'דִּיגָעָןְ טָטָעָןְ נִיסְוָןְ, אָוֹןְ נָאָרְ
אַמְּאָהָהְ בְּאַטְאָנְטָמְטָ גַּעַוְאָרְעָןְ דָעַרְ „אַיסְוָרָ“, נִיטְ
צֹ קוֹוּפָעָןְ קִיְינְעָןְ עַוְפָותְ אַןְ סִימְנִיכְשָׁרוֹתְ (פָּלְאָמָרְ
בְּעַ).

אָוֹןְ אַוְיִבְ אַיִּיןְ פְּרִיחָעָרְדִּיגְעָןְ צִיְיטָעָןְ אָוֹןְ אַיִּיןְ
אוּלְלָבָעָןְ עַטְשָׁעָ, וּוּיְ אַוְנְעָרְעָ, וּוּאֹסְטָרְעָבָעָןְ
וּלְתָעָנְעָרְ מְכְשָׁוְילָמִיםְ אַיִּיןְ כִּשְׂרוֹתָ, הַאָבָעָןְ דִּי
נְדוּלָּמִיםְ פָּוְנָמִיםְ דָוְךְ גַּעַפְ�נוּעָןְ פָּאָרְנוּטִיגְ אַזְמָ
כְּעַןְ אַזְאָתְ תְּקָנָה, פָּוְנָמִיםְ אַוְיִףְ עַוְפָותְ, אָוֹןְ
נָאָךְ גַּעַוְוִוָסְ אַזְיִינְטִיגְעָןְ צִיְיטָעָןְ, אָוֹןְ אַיִּיןְ
דִּיְקָאָקָ, וּוּאֹו דִּיְ הַפְּקָרוֹתָ אַיִּיןְ גְּרָעָסְרָ, אָוֹןְ דִּי
וּהְיוֹרָתָ אַיִּיןְ שְׁוָאָקָ, גַּעַוְוִוָסְ גְּנוּטִיגְ סִימְנִי
בְּשָׂרוֹתְ!

זִיכָעָרָ, הַאָבָעָןְ דִּיְרַבְנִיםְ גָּוָטְ גַּעַטְאָןְ מִיטְ
זְוִיעַדְ תְּקָנָהְ פָּונְ דִּיְפָלְאָמְבָעָןְ אָוֹןְ דָעַרְ „אַיסְוָרָ“
וּוּסְמָ זֹוּיְהָבָעָןְ אַזְיִיטִיגְעָןְ אַוְיִהְ גַּעַשְׁחָתְמָעָןְ
עוֹפָותְ אַןְ סִימְנִיםְ. גְּרוּסְ אַיִּיןְ דִּיְזָאָרְ, וּוּסְמָ זֹוּיְ
הַאָבָעָןְ גַּעַטְאָןְ, צֹ פָּאָרְפָּעְטָנְגָעָןְ דִּיְכְּשָׂרוֹתָ אַיִִיןְ
אַמְּעָרִיקָאָ, אָוֹןְ דִּיְרַבְנִיםְ מִיטְ דִּיְעַסְקָנִיםְ דָאָרָ
בְּעַןְ זֹיךְ אַגְּנוּרְטָעָןְ מִיטְ אַלְעָשְׁבָחָותָ, צֹ פָּאָרְפָּעְ
טִינְגָעָןְ דִּיְתָקָנָהְ מִיטְ אַלְעָשְׁטָאָרְקִיטִיעָןְ, אָוֹןְ גָּוָסְ
לְאָזְעָןְ וּיְ בְּטָלְ וּוּרְעָעָןְ חָ"וָ. אָוֹןְ גַּעַוְוִוָסְ אַזְלָעָ
רַבְנִיםְ, וּוּסְמָ וּוּלְעָןְ כְּשָׂרוֹתְ אַזְלָעָקְוִיסְטִירָעָןְ, דָאָרְפָּעָןְ
הַעַלְפָעָןְ צֹ פָּאָרְשָׁטָאָרְקָעָןְ דִּיְ דָאָזְוִינְעָןְ
תְּקָנָהְ.

אָוֹןְ אַיךְ שְׁטָעָהְ מִיטְ אַיךְ אַיִּיןְ דָעַרְ דָאָזְוִיְ
גְּעַרְ גְּרוּסְעַרְ תְּקָנָהְ אָוֹןְ דָעַםְ אַיסְוָרְ חָמָרְ,

געוועמען אידישקיט בדרעטן אין זיינער הערדער אונן האבען מתקן געווונן און יעדע עופַ אונל האָר בעז אוייז זיך אַסְימָן כשרות פון די רבנים פון זונערכשנות הבלִיּוֹ; אונן עם איז איסטגעופַען געוואָרען אַהֲרָבָּר אַיסְור אַויֵּף יעדע עופַ ווֹסָם ווּט נִיט האָבָּען אַזְּאָן סִימָן כשרות, אָזְּ מַעַן זָאָל עַמְּנַצְּעַד אַיסְור אַזְּ אַשְׁטַעַטִּינְג גַּעַוָּרָעַן דָּרֶךְ דָּרֶךְ אַנְגָּדוֹת הַרְבָּנִים פָּזְ אַמְּעִירִקָּא, אָזְּ דָּרְדָּרְסִימָן כשרות אַזְּ אַיְינְגַּעַפִּירָט גַּעַוָּרָעַן אַזְּ אַיְינְגַּעַ אַפְּנַעַטָּאָן אַפְּנַעַטָּאָן קְהִילָּות פָּזְ אַמְּעִידָּא. דָּאמִיט זִינְעָן אַפְּנַעַטָּאָן גַּעַוָּרָעַן די

פיעלע מכתשיים פון דעם וועג פון :ג'.
אַבְּגָד אֵין דָר לְעַצְמָעָר צִוְיט. הַאֲבָעָן זֶיךְ
וְזֶיכְעָר דָרְהָעָרְט נְעַשְׂרִיָּעָן אֵין דִי נְאַסְעָן פָּוּן
כֹּנוֹ יָאָרְקָפָן מְעַנְשָׁעָן, שְׂוֹאָךְ אֵין אַמְוָנה, אֵין
סְקָלְיִין-קָעְפִּינְגָן, וּוְלְכָעַ הַאֲבָעָן אוּפְּגָעְחוּבָעָן זֶיךְ
עָרְקָפָן נְעַנְעָן דָרְנְרוּסְעָר תְּקָנָה אֵין דֻם
הַחֲאָרְבָּעָן אִיסְורָה. אַצְחָלָה מְאַרְקָעָט לְיִתְהָאֲבָעָן דִי
אָחָק אֵין דָרְהָוִיךְ גַּעַהְוִיבָעָן צָו בְּרַעְבָּעָן דִי
רְעַלְגִּינוּזָעָפָטְוָנָג, בְּדִי אַוְמְקָעָרָעָן צְוִיקָעָט
בְּכָאָס, אֵין זֶיכְעָר מְאַכְעָן מְעַלְיָקָר אַידָעָן זֶאלָעָן
עַסְעָן נְבִילָה וּסְרִיפָה, אֵין צְרוּקְשָׁטְעָלָעָן דֻם
הַחְפָּקָר צְוַשְׁטָאָנָן, וּאוֹ יְעַדְרָעָן זְוִינְדִּיגָעָר אַל קָעָד

גען טאן ווי איחם געפעלט.
העדענדייג דאס, האבען מיר ניט געקענט
שטעהען פון דער וויטען, אונז מיר ווענדען זיך
צוו אייך, טיערעד ברידער, מיט א שטארקען
אוינברוף:

מייט דער דעה פון רבינו של עולם, און
מייט דער דעה פון דער תורה שטעההען מיר
מייט די רבנים פון נו יאָרֶק, און פֿאַרְשְׁטָאָרֶן-
קענֵן מייט אַלְעָן האָרכְּבִּישְׁוֹן דעם אַיסּוֹר,
קייזָן עַפְּרָם אַיז נִימְט גַּעֲקוּילְעַט גַּעֲוּוֹאָרְעַן
מייט דער השגחה ווי די תקנה אַיז אַונְעַס
הַוּמֶט פֿאָרְאָזִין, אַן אַיְמָן בְּשִׂרְוֹתָן דְּפָון די-
רבנים, אַיז אַסּוֹר בְּכֻשְׂרָה טְרִיפָה וּנְבִילָה.

די ריד פון די רבנים פון ניו יארק האבען
אַ היילגען פונדאמענָם, אָוּן זײַעָר אִיסּוֹר—
אָוּן אִיצְט אָוּיך אָוּנָעָר אִיסּוֹר—אייז גענְרִינְדָּעַט

אויפּ די געועצען פון דער תורה.
דער וואס וויס און וועמען עס איז באקאנט
דער טריינער צוֹשְׁטָאנֵנד פון כִּשְׁרוֹת, אַין דער

ב'ה יום ה' י"א מנ' א תרצ"ט, שצוויז'.
צו די נערטע רבנים פורער און מיטנגלידער
פון ועד הבשות, איזן נו יארק.
אייער בריעוף צו מראן אידמו"ר שליט"א איז
ערהאלטען גוואראען. און ענלאכער בריעוף איז
ערהאלטען גוואראען פון דער אגונת הרבניים
איין די פראיאיניגטש טאטטען, איזן איך האב
די ערעה צו מודיע זיין אויך איך, דעם ענטנבער
פון דעם רבי'ן שליט"א, איז ער איין מסכים צו
געבען זיין חתימה אויף און אופירוף פון די
רבניעים פון אונזער לאנד, צו זועקען אונזערע
ברידער איין נו יארק, צו שטעהען איין קאמפף
פאר דער אַפְּהִיטָּןְגָּן טרייפה מאכלים, דורך
די תקנות פון דעם ועד הבשות.

כבוד און ברכה פון שלום,
(שטענומפיגל)
אין נאמען פון אדמוֹר שְׂלוּיט"א
פִּינְסָם אַלְמָן סְבָטָן

אברהם דובער כהנא שפירא
אבד"ק קאונוナ

צ'ו אלע אונזערעד חשוב'ע און טיערעד בריך
דערא, פיההער פון געמיינדרעס און אידישער
באפעעלקערונג פון ניו יארק.
שלום און פיעל גליך!

שווין יאהרעו לאנגע וו די הערצער פון יעדען
נ' פארכטינגען אידען, ווואו נאר זוי זיינגען, האָ
בען געוייטאנט איבער דעם הפקרט-זוטענד
און מורהּ-דייגע מכשולים אין אונזער גרענטער
קהילָה אין דער וועלט, ניו יארק, אין דעם הייַ
ויקען הינזיכט פון כשרות. עס האבען זייערע
הערצער געקלאנט אוות אוז השובע און באָ
רייחמטע קהילָה ווי ניו יארק, ואלען פיעלע און
פיעלע וועדען געשטורייכעלט אין דעם הארבען
איסור פון טריפוט און נבלילות, וואָס פאראומָ
ריינגען דעם גוף און פארשטאטפען די האָרין.
עס זיינגען מיט איינגען יאהרעו צויריך אויף
געשטאנגען די רבנים וגאנונים פון ניו יארק, צוֹ
זומען מיט פיעלע און פיעלע בעלי בחים, ביַ

טראיבַּה, וואָרְפַּט אַוּעַק דִּי מַחְלֻקַּת, נַעַט כְּבֹד
דָּעַת תָּהָרָה, אָנוּ מֵיר ווּלְעָן אַלְעַ זַוְּבָה זַיְן צַוְּ
שְׂכִיבָּזֶן גְּלִיאָות אָנוּ גָּאוֹלָה בְּמַהְרָה.
אַיִּיעַד בְּרוּדָר וּמַעֲמָס הַאֲדָרִי וּוּיְטָאנְטָ פָּוּ
דָּעַם בְּדָאָךְ פָּוּ אָנוֹנָעָר פָּאָלָק אָנוּ וּוּלְכָעָר
וּוּיְנָעָשָׂת אַיִּיד שְׁלָוָם אָנוּ בְּרָהָה.

(שתענפער)

אברהם דוב כהנא שפירא

אברד"ק קאנונא

יצחק איזיק חלוי הרצאנ הרבות הראשי לארכץ ישראל ההופעה"ק ורושלים

בב"ח ט"ז מנ"א הדצ"ט
זו אונזערע טיעידער ברידער אין דער אידי
שעד געבעטער קהלה נו יארך.
אונזערע ברידער, אונזער בין און פלייש,
הערת אונז און ג', וועט זו אייך הערען!
אייך בינו ערשותינט געווואדען צו הערען, און
עס ווערט געבראכען די גויסיעס תקנה וואס איז
געבעט געווואדען אין אייער שטאדט, און ידרע
עהו וואס איז געשחטמען ווי דער דיין, זאל גע-
צעיבענט וועדען דורך א סימן וואס איז אונגענו-
צעין געווואדען הוראן' ועד הבשות אין נו

יאראק מיטין'ן הפלם פון רבניט.
איך דוף איזיך פון דער הייליקער שטאדט
יזושט זי אויפישטעהען ווי איזין מענטש זו
פאדרטען ארקען אונז פאדרטען דיז גרוועע
תקנה, וועכגע אין א גרוועער נדר זי פארא Hinden
דעדרען הפקרות אין כשרות, וואס אין איינע פון
אונזער פונדראמענטען פון דער תורה הקדושה
אוןז איך שטעה מיט די רבניט, הברים פון
יעז הבשות פון נוי יארק, אונז איך בין
מסביס צו דעם איסור חמור זואס אין אויס-
געזערען געוזערען יומן הא, ב"ז חנון תרצ"ח
אין אעלס זואס אין דעם איסור איז געוזנט
געזערען.

הלילה, הלילה! עמיצעד פון אייך אידען
זאג וואלוויל מאבען דעם איסור. דער וואס
וועט ברעבען דעם נדר, וועט ער ניט גאנט אַרְ

טומעלדיגער און דיעש'ן דונגער נו' יאנק, די שועע
רוינקייט פון השנאה, דער וואס וויס איז פיעלע
פון די וואס האנדלען מיט כהדות, זיינען אוזעל-
בע וואס זיינען ניט באנגלייבט אין כישות —
דער וואס וויסט, איז קוין ער געהט בי איך ניט
אדרום פונ'ם איסור פון ניט געשחט', סיידען
מען זאל וויסען זיכער און סלאר איז עס איז
געקוילעט געווארען ווי דער דין, און דאס קען
נאָר זיין דורך דעם סימן כישות וואס די רבנים
האָבען מתקן געוווען. נאָך טערער, דער שוחט
(זוי דער מאָראָקעט-מַזְעָן) זומס האָבען חוצפה
צו עobar זיין מוטוויליג אויפֿ דעם איסור,
האָבען שווין מטילא קיין נאמנות ניט, און
די זאָך איז קלאָר איז יונדר ער זאָק וואס איז
געשחט' ניט נאָך דער תקנה פון די רבנים,
אָן-האט אויפֿ זיך ניט קיין סימן כישות,
אייז עס אסור זיך נבלעה וטריפה, און דער
שוחט וואס ווועט אויפֿ דעם עobar זיין במויד
דראָף מען מעביר זיין אָן זיין שחייטה איז
אָסּוֹר בי ער ווועט חרטה האָבען אָן תשיבָה
טען-כידן, אָן דער וואס ווועט נעהן גענען אָן
העלפָן די ווירערשפָענְגָעָר מיט וועלכָע הילך עס
אייז, ווועט ער זיין אָן דעם כלְּ פון "אָרוֹר אִישׁ"
לאַ יקְים את דרבֵי התורה הזאת לעשה אָתָם"
אָן דער וואס היה זיין נשמה זאל זיך דערוויות
טערערן פון די בברשтар

טיערעד ברידער ! נרויזאמע צייטען ליעבעט
אייבער דאס אידישע פאלק, שעוארצע געדיכטער
במאָרַעַם דִּנְגָּלָעָן אָנוֹן אַרְוָם, אָנוֹ אֵין דָעַ דָּאַ
וְגַעֲדַ צִיְּתַ וְוַעַן אַשְׁאָרְפֶּדֶר שְׁוֹעָרֶד אֵין אָוִיסֶּ
געַשְׁטְּרָעַקְטַּ גַּעַנְעַן דָּעַרְ הַאַלְוָן פָּוּן דָּעַם פָּאַלְקַ,
וְוָאַסְ נִוְתַּ אֶפְ מִיט בְּלוֹטַ אָנוֹ צָאָפְעָלַט זִיךְ צָוִירַ
שְׁעַן לְעַבְעַן אָוֹן טְוִוִּים, אָין דָעַ צִיְּתַ וְוַעַן מִידַּ
דָּאַרְפְּעַן זִיךְ פָּאַרְאִינְגְּנָעַן אַרְוָם אָנוֹזֶעֶר תּוֹרָה
גַּעַנְעַן אָנוֹזֶעֶר פִּינְדַּר, אָין דָעַ צִיְּתַ עַרְלְוִוְבַּט
איַהֲרַ זִיךְ, טִיעַרְעַ בְּרוּדָר, צַו בְּרַעְכָּעַן דִּי פְּעַסְ
טוֹנָגַן פָּוּן אָנוֹזֶעֶר אַמְוָנה, אָין דָעַ צִיְּתַ עַרְלְוִוְבַּט
איַהֲרַ זִיךְ צַו צִינְדָּעַן פִּינְדַּר פָּוּן מְחַלּוֹתַ אָוֹן
פָּאַרְשְׁוּעַבְעַן דָּעַם נָאָמָעַן פָּוּן חִימְעַלְ אָוֹן דִּי
טְרַעְמַעְרַ פָּוּן אָנוֹזֶעֶר תּוֹרָה-פָּאַן.

עסען נארדי עופות, וועלכע האבען אסימן
בשרותה פון דעם דערמאנטען וועה, אלס א
צייבען איז דער ערז איז געהטן זוי דער דין.
איז חאפטש באמת דארבען אייערט דרבינט
געיט האבען אונגעדר הפסכמה, זיעדר בה אין תורה
אייזויס טאטראק גענונג צו מתרקן זיין תקנות און
אייזויס איז דער וואס שעדט זיך אפ פון זיין, איז
וואו ער וואלט זיך אפשידערן פון דער תורה,
פונדאנטוטוועגן קומען מיר מיט אונגעדר אויבער
פארעדראונג אום צו אפשידערן פון אייסור און
פארצאמען די הפקירות, איזן אין נאמען פון
נאעהנט צו בזיזענט דרבינט, גיטטיגע פיר
דער אין דער פראדאיינטער פוילען, זאגען
מיר איזיך, איז מיר שטעההן מיט איזיך אין
דעם דזוניגען האברען איסור אין זאךן,
איז צלאע געשחטן עופות, זעלכג האבען
אייף זיך ניט דעם סימן בשורות פון וועד
הברירות הבהירן פון נוי זאךן, זיינגען אסור
צו עסן איז זוי נבייה וטורייה, און אויפ
די בליט איז זעלבלז זיין זיינגען געקלט גען
זארען, דארף מען פרעגען א שאלת בייאַ
רב. און די שוחטים און הענדלער און פאַר-
קוּוֹפְּעָר, וואס ברעבען דעם צוים, און ער-
לויבען זיך מיט זיינגען גענדייג נשות צו
עיבר זיין אויפ דעם דזוניגען האברען איסור
און גרויסער תקנה, זיינגען עבדינינט און זיין
זערעען זיין זיעדר חזקת בשורות און זיעדר
שחיטה איז אסור זוי נבייה וטורייה.
און בי וועמען זיין נשמה איז טייר, ואל ער
זיך פון זיין דערויזיטערן, און עס איז ניטאַ
קיין רב אדרער אנדער תלמיד חכם וואס זאל
האבען בה צו מבטל זיין דעם דזוניגען איסור.

דאַרְיָדָעָה, ברידער, האט רהמנות אויפ אייעד
דע נשות, פראָאוּמְרִינְגִּיט זיך ניט!!! און
מיר זיינגען זיבער, איז דער וואס האט איז זיך
נאָר א פונק פון יראת שמים, וועט פון היינט
איז אויפֶּפֶּלֶגֶן די תקנה און וועט ניט פאַר-
אומְרִינְגִּינְגִּען זיך מיט עופות וואס זיינגען זיין
נבייהות וטוריות און מיט דעם זכות וועט איזה
געבענישט ווערען מיט אלע ברבות וואס זיינגען

וזיניקען זיין אינגענע נשמתָה, נאר וועט הייסען
אַפְּכִישֵׁל אֶת הַרְבִּים אָזֶן וְעוֹט זַיִן אַיְן דָּעַם בְּלַלְלָן
פָּוֹנֵן דָּעַר קָלָה וּוְאָס אַיְן גַּעֲזָגָטָן גַּעֲזָעָדָן אַיְן
הַר עַיְלָה: „אָדוֹר אִישָׁר לֹא יִקְיָם אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
חוֹתָם!“

איך בין זיבער און פון היינט און ווינט
וועט איהר זיך נעמען צום הארצען ניט דער
אוזען ברעכען דעם גדר, און די וואס האבען
ביז אהעל עובר נעווען אויפֿן איסור וועלען
תשובה טאנ און וועלען זיך האלטען און דער
נזריסער און הייליקער תקנה, און אוירזוי וועט
מקומות וועדרן: ברוך איש יקם את התורה
חטאַת.

און דער ווֹאָס חַסְט אַוִיסְדֶּרֶעֶוּהֶלֶט דֵי תָּרוֹת
דאָס פָּאָלֶק יִשְׂרָאֵל אָנוּ דֻּעַם הַיְלִיקָעַן באָרגְּ צִוְּן
וְאַיְלָא אַיְלָא בָּאַשְׁיַצְעַן פָּוּנְפָּינְד אָנוּ צְדוֹת אָנוּ
אַיְלָה זַאֲלָט זַוְּכָה צִוְּן וְעַהֲעַן דֵי נַאֲלָה פָּוּנְ
זְוִישָׁלִים.
איַעַר בְּרוֹדֶר ווֹאָס בעַט פָּאָר אַיְעַר שְׁלָוּמָ
אַמְּגָנָס,

שטעחפעל

יצחק איזיק הלווי הרצאה

אגדת הרבניים פון פילון

.7 טווארדא זוארשא

ב"ה יומן ב' ראה ב"ה מנ"א, תרצ"ט.

אָז-יְשָׁרֵךְ

צ'ו אונזערע טיעדרע ברידער-אידען, איינַ
וואהנער פון נו יארק.

הארט אן אונן ווועט זיין איז אונחערען!

די גרויסע רבנים פון איינער לאנד האבען אונז מודיע געווען א טרווירגען אונז א ערשיינע טערנדע יידעה: אzo עס געפינען זיך צוויישען אייך א גראפע פון מענשען מיט פאָריזינדיגטונג נישמות, וואָס צום גרויסען וויטאג, פון יעדען צ'פֿאָרכטיגען אידען, מאכען זיך זו נאָרגנישט אונז גבעען ניט קיין אכט צו דער גרויסער תקנה וואָס איינער גיסטיגע שטאדטהייטער, דרבנן, פאָראַיניינט אין-ס וועד הכספיות הכללי פון צו יאָרק. האבען מתקן געוען, מען זיין זיין

ונזאנט נועוארען אין דער תורה, פאָר די וואָס
יזינען מקים די תורה.
וועי עס אין דער ואונגש פון די וואָס האפֿעָן
או אידען אין אלע נלוֹת לענדער זאלען געהאל-
פֿעָן ווערטען, אייערע פרײַנְד,
אגודת הרבניים פֿוֹן פֿוֹלְעָן

היעד הפעול

מנחם מענדל אלטער,
אַברְדֵּק קָלְשִׁיךְ קָאנָאַל,
יצחק מאיר ברמְאַיְיךְ קָאנָאַל,
חבר ועד הרבניים דואָרְשָׁא
טָגְּנוּ וְשָׁיאָה

שלמה דוד כהנא,

חבר ועד הרבניים דואָרְשָׁא
טָגְּנוּ וְשָׁיאָה
ראובן יהודא נייפֿעלְדֵר,
אַברְדֵּק נָאָוְדוֹאָר, מָזְכִּיר

מרבו אגודת הרבניים פֿוֹן לִיטָא

בָּהָה. קָאָוּנוּן, יוֹם הַ לְּחֹדֶשׁ אַלְוָל, תְּרִצְ"ט
זו די געהרטע רבנים אוֹן גָּאוֹנִים, פָּאָרָאיַיד
ニיגט אוֹן דעם ועד הכהרות אוֹן גְּרִיעָטָר
נוֹי אַרְקָ, אַמְּעָרִיקָא.

לייב פֿרְיִינְדֵר,

אייערע ווערטער וועלכּע זיינען אַרוֹויָס פֿוֹן
אַטְּיָה אַנְגָּעוּהָטָאַגְּטָעָר הָאָרֶץ האבען מִיר
געהרטען, אוֹן אַזְּנוּ וְיוֹיטָאנְטָטָה דִּי הָאָרֶץ צְוָה הע-
רָעָן, אוֹן גַּעֲנָעָן דער תָּלָה וְאַס אַוְגָּט אַזְּמָט מַתְּקָן
געווֹן, דָּאָס יְדָע עַיְּף וְאַס אַוְגָּט אַזְּמָט זִיד
ニיט קָיְין סִימָן אוֹז זִיד גַּעַשְׁטָטָעָן גַּעַוְאָרָעָן
אונטער דער השגחה פֿוֹן ועד הכהרות הכלְּלִי
איַז אַסְׂדָּר וְיַיְלָח וְטָרִיפָה. גַּעַנָּעָן דער תָּקָנָה
זִיינָעָן גַּעַפְּמָעָן מענִישָׁע צְוָה פָּאָרְשָׁוּעָבָעָן זִי, אוֹן
שְׁוֹחָטִים אוֹן מַאְרָקָט לִיְּט זִינְרִינְגָּעָן אוֹן מַאְרָקָט
כְּעָן אַנְדָּרָע צְוָם זְוַנְדִּיקָעָן אוֹן זִיינָעָן זִי מְכַשֵּׁל
כִּיטְּנָבָּילָה וְטָרִיפָה, אוֹן מִיר זִיינָעָן פָּאָרוֹאָנוֹ
דערט אוֹן ערְשְׁטוֹינְטָט פֿוֹן די דָזִיּוּק בְּרָעְכָּר,
וְאַס האבען זִיד גַּעַנוּמָעָן צְוָה שְׁטָעָרָעָן אוֹז גַּעַוְאָרָעָן
סְעָתָה וְאַס אוֹז גַּעַמְּכָט גַּעַוְאָרָעָן צְוָה פָּאָרָדָר

שלמה הלוי פֿינְזְוּלְבָּרְעָד

אַבְּדֵר דָּקוֹדָן

פרושידענט פֿוֹן אָגּוֹדָת הרבניים דְּלִיטָא

**א סְטִיטְמָעָנְטָ אַזְּנָאָמָעָן פֿוֹן
לְבָאוּוֹוִיטְשָׁעָרָ דְּבִיןְ שְׁלִיטְ"א**

האבענדיג די זְכִיה צְוָה זִיְּן לְעַצְמָעָן זְמָעָה,
איַן חֹדֶשׁ אַלְוָל, בְּיָמִים כְּבָ"ה לְבָאוּוֹוִיטְשָׁעָרָ דְּבִיןְ
שְׁלִיטְ"א אַזְּמוֹאָצָק, האָט עַר מִיר צְוּוּשָׁעָן
אנְדָרָע שְׁמוּעָעָן גַּעַזְאָנְטָ פָּאָלְגָּעָנְדָרָע :

Translated from the Hebrew

Central Headquarters of the
Agudath Horabonim of Lithuania

With the help of God, Kovna, the 5th day
of Elul, 5699 (August 20th, 1939).

To the Great Rabbis, united in the Kashruth
Association of Greater New York,
America.

Dear Friends:

Your words which came from the depth
of your hearts have been heard by us, and
it is with pain in our hearts that we learn
that against the Regulations which you
have instituted that every fowl which does
not bear the seal that it has been slaug-
tered under the supervision of the Kashruth
Association, is forbidden as "N'Vela"
(poultry that died by itself) and "Trefa"
(forbidden), rose disbelievers to desecrate
it, and that Shochtim and poultry dealers
sin and bring others to sin by dealing with
N'Vela and Trefa foods, and we are astound-
ed at the acts of these transgressors who
attempted to oppose such a valued amend-
ment which was made to uphold Kashruth
which is one of the basic principles of our
Torah. And all those who are negligent in
the observance of Kashruth are also negli-
gent in their observance of all the other
laws of the Torah and thus segregate them-
selves from our Holy People.

And therefore, all that the Rabbis have
amended is to be considered as the amend-
ment of the highest Jewish Court—(Beth-
din Hogodol), and the symbols which they
have instituted are the symbols of the
Torah. And we therefore say to the trans-
gressors: "Do not dishonor my anointed
ones"! Take heed and do not break the
bond made by our great Rabbis, beware of
their wrath.

איך שיק א בריף צו די רבנים אין ניודיארכ
מייטן פאלגענדען אינחהאלט ווי ווית איך גע-
דינק:

איך ווענדע זיך צו אעלע אונ"ש און צו אעלע
אידען אין נדויטער ניודיארכ צוהערען זיך צום
רוֹף פּוֹן די רבנים אין ניודיארכ, וועלכע האָ-
בען זיך פֿאָרְאַיְינְגְט צו מאכען חקנות, אום
צו פֿעַרְצָאַמְעָן די גְּרוֹסֶעָ פֿרְצָח אַין די כְּשָׂרוֹת
פּוֹן גַּעַשְׁתָּעַנְגָּעַ עַוְופָּת, אַון אַיך בעט אַעלע
אָנוּזָעָרָעָה חֲסִידִים אַון אַעלע אידען אַין נַיְרָה
יאָרָק נִיט בְּרַעְבָּן דָּעַם גְּדָרָ פּוֹן די רבנים אַון
הַעֲלֵפָעָן די רבנים, וועלכע שְׁטַעַהעַן אָוִיפָּן
וְאָך אָבָהָטָעָן די כְּשָׂרוֹת לְוִיט די חֲקָנוֹת וּוְאַם
וַיְיַהְיֵה גַּעֲפָנָעָן פָּאָרְגָּנוּתְּגָגָן.

נאום הרב ישראלי דושיוק אבסטאן.

(צוליב די מלחה מאיז דער בריעת פערפֿאַר
לען גַּעַוְאָרָעָן אַון נִיט עַרְחָאַלְטָעָן גַּעַוְאָרָעָן
אין ניודיארכ).

We are certain that even those who until
now have not been careful and have eaten
fowl without the symbol of Kashruth, will
heed our words and will have pity on their
souls and will no more sin against this
great "Issur" (ban) which was promul-
gated by your great Rabbis. And it is the
holy duty of those who fear God, to unite
and aid in the enforcement of the amend-
ment and to instruct all elements of our
people not to fall into sin by eating N'Vela
and Trefa. And those who will themselves
take care and make others do so, on them
will the Heavens shine and they will be
rewarded with all that is good.

As it is the wish of
SHLOMO HALEVI FEINZILBER

Chief Rabbi of Kudan,
President of the Agudath
Horabonim of Lithuania.

(*See a l*)

people with sinful souls which, to the great sorrow of every God-fearing Jew, makes light of, and pays no attention to the great amendment which your Spiritual Leaders, the Rabbis united in the Kashruth Association of Greater New York have instituted, namely: that only fowl which bear the seal of Kashruth of the above mentioned Association, as a symbol that the bird was slaughtered in accordance with the Hebrew Orthodox religious law, should be eaten.

Your great Rabbis have requested the endorsement of the Agudath Horabonim of Poland to the "Issur" (ban) which they have promulgated on fowl which is being slaughtered in New York, and has not attached thereto the symbol of Kashruth. And, although in reality your Rabbis do not need our approval, as their own knowledge in Torah is strong enough to institute amendments and bans according to the laws of the Torah, and indeed, any one who ignores them ignores the Torah however, we comply with their request in order to help them to keep away others from forbidden foods, and to put a stop to the negligent condition in Kashruth, *and in the name of nearly a thousand Rabbis, Spiritual Leaders of the united Poland we inform you that we are with you in this great and strong "Issur" in New York, that all slaughtered fowl which bear not the seal of Kashruth of the Kashruth Association of New York, are forbidden to be eaten, as is "N'Veila" (poultry that died by itself) and "Treifa" (forbidden). And, even the dishes which were used in cooking forbidden fowl, a Rabbi should be consulted and his permission if they may further be used, obtained. And the Shochtim, dealers and sellers of poultry who break this bond, and permit themselves, with their sinful souls to trans-*

gress against the "Issur" and amendment, are violators of the Hebrew Orthodox law, and they lose their trustworthiness in Kashruth, and their "Shechita" is forbidden as "N'veila and "Treifa". And those persons whose souls are dear to them, should estrange themselves from these transgressors, and no Rabbi or other Great Scholar can have the power to annul this "Issur". Therefore brethren, have pity on yourselves, do not soil your souls!

And we are certain, that he who has a spark of fear for God—will from today onwards abide by this amendment and will not fall into sin by eating fowl without the symbol of Kashruth, as such fowl is "N'veila" and "Treifa", and you will thus merit all the blessings stated in the Torah, for those that abide by the Torah.

As is the wish of those who hope that the Jews in their exile will soon be redeemed.

Your friends,

Agudath Horabonim of Poland,
Executive Committee.

Menachem Mendel Alter,
Chief Rabbi of Kalish, President.

Yitzchok Mayer Kanal,
Vice-President
Member of Rabbinical Board of
Warsaw.

Shlomo Dovid Kahane, Vice-President
Member of Rabbinical Board of
Warsaw.

Reuben Joshua Geifeld,
Chief Rabbi of Novi Dvor, Sec'y.

putes, give honor to the Torah and we will all be worthy of seeing Israel's deliverance from exile and the rebuilding of our Holy Land.

Your brother whose heart aches at the misfortunes of our people and who wishes you peace and blessings.

ABRAHAM DOV BER KAHANA SHAPIRO,
Chief Rabbi of the Community of Kovna.

(*Seal*)

Translated from the Hebrew.

YITZCHOK ISAAC HALEVI HERZOG

Chief Rabbi of Eretz Israel, who dwells in the Holy City of Jerusalem.

With the help of God, the 16th day of Ab, 5699, (August 1st, 1939).

To our dear brethren in the greatest Jewish community—New York.

Our brethren, our flesh and blood, listen to us and God will listen to you.

I was astounded to hear that the great amendment which was instituted in your city, that every fowl which is slaughtered in accordance with Orthodox Hebrew regulations should be marked with an insignia adopted by the Kashruth Association of New York with the endorsement of the Rabbis, is being broken.

I call to you from the Holy City of Jerusalem to unite as one man and to support and strengthen this great amendment which serves as a bond to eliminate the negligence in Kashruth, which is one of the basic principles of our Holy Torah.

And I stand united with the Rabbis, Members of the Kashruth Association of New York, and I support the official "Issur" (ban) which was issued, Monday, the 27th day of Cheshvan, 5695 (Monday,

November 4th, 1934) and every thing which is contained in the Issur.

God forbid, that any Jew should make light of this Issur. He who will break the bond, will not only sink his own soul into sin but will also cause others to stumble and will be placed in the category of: "Cursed is he who does not abide by the words of this Torah"!

I am certain that from today onwards, you will take it to heart and will not permit this bond to be broken, and those who have until now transgressed against the Issur will atone and repent and will support the great and holy amendment and they will be among the: "Blessed is he who abides by this Torah".

And He who has chosen the Torah, the People of Israel and the holy Mount Zion—should shield you from enemies and troubles, and you shall be worthy of seeing Jerusalem's deliverance.

Your brother who prays for your peace and well-being.

YITZCHOK ISAAC HALEVI HERZOG.

(*Seal*)

Translated from the Hebrew.

AGUDATH HORABONIM OF POLAND

Warsaw, Twarda No. 7,

With the help of God, the 25th day of Ab, 5699, (Aug. 10th, 1939)

"A PROCLAMATION"

To our dear brethren—Jews, residents of New York.

Listen to us—and God will listen to you!

The great Rabbis of your country have informed us of a sad and alarming situation, that there exists among you a group of

tion of Greater New York; and an official "Issur" (decree) was promulgated against any fowl which does not bear the seal of Kashruth and such poultry to be considered as N'Vela and Trefa. This decree was affirmed by the Agudath Horabonim in America and this insignia of Kashruth was also instituted in other Jewish communities in America.

However, there has lately again been heard in the streets of New York, the clamor of people who are uniform in their belief and narrow in their conception who raised their voices against this great amendment and this decree. A number of poultry dealers have lifted their hands to break our religious stronghold in order to bring back the chaos and again cause the Jews to eat N'Vela and Trefa, and to bring back the disordered state where every transgressor may do as he pleases.

Hearing this we could not remain at a distance and we turn to you, dear brethren, with an urgent call:

With the will of the Almighty and with the will of the Torah we stand united with the Rabbis of New York and enforce with every means the Issur that a fowl which has not been slaughtered under supervision as stated in the amendment and has not attached thereto the symbol of Kashruth from the Rabbis, is considered forbidden as Trefa meat.

The words of the Rabbis of New York are holy and their Issur—which is now also our Issur—is based on the law of the Torah. Those who know and who are familiar with the sad state of Kashruth in the noisy and bustling city of New York, the difficulty of "Hashgacha" (supervision); those who know that many and many of those who deal with Kashruth are not trust-

worthy in matters of Kashruth—know that no fowl can be considered as Kosher unless it is certain and clear that it was slaughtered according to the Hebrew law, and this can only be if it bears the symbol of Kashruth which the Rabbis have instituted.

And furthermore, the Shochet (as well as the market man) who has the audacity to knowingly transgress against the Issur is in any case untrustworthy. And the fact is clear that a fowl slaughtered not in accordance with the amendment of the Rabbis and does not bear the symbol of Kashruth is forbidden and considered as N'Vela and Trefa. And the Shochet who will knowingly and willingly transgress should be removed and his "Shechita" (slaughtering) forbidden until he will repent and atone according to the Jewish law, and he who will go against us and will abet our opponents in any way will be placed in the category of "Cursed is he who does not abide by the words of the Torah and so shall it be done unto him". And he who cherishes his soul should estrange himself from the sinners.

Dear Brethren! The Jews are undergoing a most tragic period. Thick, black clouds are encircling us and in these times when a sharp sword is aimed at the throat of our Nation which bleeds and waivers between life and death, and now when we should unite around our Torah and against our enemies, in such a time you are permitting yourselves dear brethren, to break the stronghold of our faith, to kindle the flames of altercation and to disgrace the Heavenly Name and the standard-bearers of our Torah.

Take, brothers, these words into your hearts, avoid the uncleanness of "Treifos" (forbidden food), put an end to the dis-

Holy Torah without obstacles. It depends only on you. Listen then, and obey the great scholars—heed their words! Do not listen to those who help to create sin! Turn away from them lest you follow them!

I speak emphatically to you on the basis of the Torah that under no circumstances can the decree which the Rabbis have issued be abolished, and the Shochtim must assist the United Rabbinate of the Kashruth Association, and also the dealers in poultry must abide by this amendment and not break the Ban which has been placed and not cause the masses to transgress because the curse that befalls the masses is your responsibility.

I hope that these words which come from my heart will penetrate into your hearts and you will abide by the law of the Torah. Do so, and you shall live long.

I thank the Rabbis for the efforts which they have exerted to place Kashruth on a strong foundation by means of their amendment and G-d help you to fulfill your desire and may you see joy in the Godly Land.

As it is the wish of,

RABBI CHAIM OZER GRODZENSKY.

(Seal)

Translated from the Hebrew

ABRAHAM MORDECAI ALTER

Gerr

With the help of God,
Thursday, 11th day of Ab, (July 27, 1939)

To the worthy Rabbis, Leaders and Members of the Kashruth Association of New York.

Your letter to our Rabbi, Leader and Teacher has been received. A similar letter

has also been received from the Agudath Horabonim of the United States, and I have the honor to inform you that our Rabbi agrees to sign the Proclamation of the Rabbis of our country to urge our brethren in New York to stand united in the fight against "Trefa" (forbidden food), by means of the regulations of the Kashruth Association.

With respect and blessings of peace
In the name of our Rabbi
PINCUS ELIYOHU HAKOHEN.
(Seal)

Translated from the Hebrew

ABRAHAM DOV BER KAHANA SHAPIRO
Chief Rabbi of the Community of Kovna.

With the help of God, the 14th day of Ab,
5699, (July 30th, 1939.)

To all our dear and worthy brethren, leaders of communities and Jewry of New York,
Greetings and Good Wishes!

It is for many long years that the heart of every G-d fearing Jew wherever he may be has been pained at the state of laxity and dreadful negligence which exists in the holy field of Kashruth in our largest Jewish community—New York.

Their hearts grieve that in such a noted and famous Jewish community as New York, so many Jews should fall into sin by eating "N'Vela" (poultry that died by itself) and "Trefa" (forbidden) which soils the body and deadens the heart.

Then—several years ago the great Rabbis of New York, together with many Jewish leaders in whose hearts the flame of Judaism burns, instituted an amendment that every fowl should bear a seal of Kashruth from the Rabbis of the Kashruth Associa-

Historical Messages to American Jewry from the greatest Rabbinical Authorities all over the World

Translated from the Hebrew

RABBI CHAIM OZER GRODZENSKY
Vilna

With the Help of God,

the 14th day of Ab, 5699. (July 30, 1939).

I am in receipt of your worthy letter. You inform me of the amendment which you instituted several years ago, namely, that poultry shall bear a "Plombe" (insignia), as a sign that it was slaughtered in a Kosher manner (in accordance with Orthodox Hebrew regulations), and that in Greater New York a decree was issued and promulgated against poultry which does not bear this insignia and which is slaughtered without the supervision of the Kashruth Association, so that a stop may be put to the negligence which prevails in the observance of Kashruth on the part of thousands and thousands of Jews in the large Metropolis—New York; and now there have risen in our midst law-breakers who seek only their personal gain and foster this state of laxity and wish to emasculate the above mentioned amendment and to destroy the strength of our Kashruth laws which were built by the great Rabbis with so much effort and sacrifice.

You have indeed followed the law of the Torah by instituting your amendment to obviate a transgression of the law and to prevent the eating of "N'Vela" (poultry that died by itself) and "Trefa" (forbidden). And, I inform you that in the city of Vilna where I reside, I found that since the year 5643 (1883) there has already been instituted such an amendment affixing

a Plombe to every fowl which is slaughtered according to the Orthodox Hebrew regulations. And in the "Cheirem" (Ban) which was proclaimed this past 6th day of Nisan (March), it was again emphasized to forbid the buying of poultry which does not bear the seal of Kashruth.

And, if in former times and in such places where transgression of our Kashruth laws was less likely, the great scholars of that generation found it necessary to make such an amendment, how much more necessary is it today, and especially in America where the negligence is even greater and the observance of our religious law is weaker, surely the Rabbis have done well in issuing this amendment concerning Plombes and the decree against poultry which does not bear this Plombe. Great is the step which they have taken to enforce Kashruth in America. And the Rabbis and leaders should exert every effort to enforce the amendment with all their strength and not to permit it, God forbid, to be voided. And certainly, all Rabbis who wish that Kashruth should prevail must help to enforce this amendment.

And I am with you in this great amendment and holy decree forbidding the selling and buying of poultry which does not bear the insignia in accordance with the regulations which you have instituted.

And I appeal to you, dear brethren of the United States, do not transgress against this amendment. You live in a free country, there is no one to hinder you in your observance of Kashruth, on the contrary, the government even helps you. How fortunate you are to be permitted to observe the

שנה ד

ה מס ל ה

חוּבָּרָת טִי 23

דָּרִיטָעַר מַעֲמְבָּרְשִׁיפֶּס קָאַמְפָּעֵין פָּוּן דָּעַר

יְנוּנִיטָעַד יִשְׁיבָּות פָּאוֹנְדִּיְישָׁאָן

\$26,000.00

אין קUSH מתנות ביימ שלוּם פָּוּן קָאַמְפָּעֵין חַנוּבָּה תְּשִׁ"ש

(די וואך פָּוּן דָּעַצְעַמְבָּעָר 10, 1989)

פָּוּן 10 \$ בֵּין \$10,000 צו 574 זָכוּכִים בְּגָרוֹל

איַז דָּאַלָּאָר מַאֲכָת אַיְז פָּאָר אַ מַעֲמְפָּעָר

דָּעַר מַעֲמְבָּרְשִׁיפֶּס קָאַמְפָּעֵין פָּוּן דָּעַר יְנוּנִיטָעַד יִשְׁיבָּות פָּאוֹנְדִּיְישָׁאָן
וּוּעָרֶת אַנְגָּעָפִיהָרֶת לְטוּבָת פָּאַלְגָּעָנְדָרָע מּוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה:

וּוְילְיאָמְסְבּוֹרָג: יִשְׁיבָת תּוֹרָה וְדֻתָּה, יִשְׁיבָת רֵ' יִשְׁרָאֵל מָאִיר הַכְּהָן.
ברָאנְזּוּווֹילָן אַיְסְטָן נָיו אַיְרָק: יִשְׁיבָת רֵ' חַיִים בְּרָלִין, יִשְׁיבָת תּוֹרָת הַיּוֹם.
ברָאנְקְסָם: יִשְׁיבָת רֵ' יִשְׁרָאֵל סָפָלָאַנְטָרָע, "אַהֲבָת תּוֹרָה".
אַיְסְטָן סְיִיד: יִשְׁיבָת רֵ' יַעֲקֹב יוֹסָף, מִתְּבִתָּא תְּפָאָרָת יְרוּשָׁלָם, יִשְׁיבָת רֵ'
שְׁלָמָה קָלוֹגָעָר, "הַיכְלָה תּוֹרָה".

בָּאַרָּאָרָק: יִשְׁיבָת עַיִן חַיִים, יִשְׁיבָת תּוֹרָת אִמְתָּה, "שְׁלָמִית".
בָּעַנְסְּעַנְהָוִירֶסֶט: יִשְׁיבָת אַחֲלָמָשָׁה.

מִיְּפָעַלְטָאָן פָּאָרָק: מָגָן דָּוד אִינְסְטִיטּוּטָה.

יִשְׁיבָת דְּבָרְיוֹיטָאָן בַּיְעַטְשָׁה: יִשְׁיבָת דָּפָלָאַטְבּוֹשָׁה.

יִשְׁיבָת דָּקְרָאָן הַיּוֹטָם.

מְנַהְעַטְעָן: בֵּית מַדְרָשָׁ לְמוֹרוֹת, יִשְׁיבָת דָּוָאַשְׁיַנְגְּנָטָאָן הַיּוֹטָם.

יַאֲנְקָעָרָם: יִשְׁיבָת אֹהֶב צֶדֶק; יִשְׁיבָת דָּרָאַקָּאָוִי;

פָּאָר דָּרָאַקָּאָוִי יִשְׁיבָת — דָּוָשָׂוָאִירָשׁ סָעַגְטָאָר.

יִשְׁיבָת דָּוָשָׂוְרָיוִי סִיטִי, אָוּן אַנְדָּעָרָע גְּרוּסָע אָוּן וּוַיְכְטִינָע בְּתֵי חַנוּךְ.

הַלְּפָטָה דִּי יִשְׁיבָתָה — אָוּן דָּעַרְבִּי קָעַנְתָּ אַיְתָר אַלְיִין גַּעַהְאַלְפָעָן וּוּעָרָעָן

United Yeshiva Foundation, Inc.

1123 BROADWAY, NEW YORK CITY